

GAZETA BIAŁOSTOCKA

Organ Komitetu Wojewódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Rok II. Nr 246 (348)

Białystok, wtorek 14 października 1952 r.

A Cena 15 gr.

Front Narodowy jest jednością działania tych wszystkich, którzy chcą, aby znikł wszelki wyzysk pracy, aby każdy służył narodowi według zdolności i otrzymywał zapłatę według pracy.

(Z programu Frontu Narodowego)

WOJEWÓDZTWO BIAŁOSTOCKIE PRZED WYBORAMI

Poparcie programu Frontu Narodowego deklarują ludzie pracy na zebraniach przedwyborczych

Spotkania z kandydatami na posłów

Do urny wyborczej pójdziemy z wykonanymi obowiązkami wobec państwa

Przytuły. Niedziela 12 października. Wokół budynku szkolnego zgromadzili się tłu my mieszkańców ze wszystkich gromad gminy. Wśród zgromadzonych panowało podniecenie. Nic dziwnego, — przybywa do wsi kandydat na posła do Sejmu, Bolesław Podedworny — minister Leśnictwa.

Zebrani przywitali burzliwym oklaskami min. Podedwornego, który z kolei krótko mówił o swoim życiu, o tym, że pochodzi z gromady Pęczratka (gm. Szumowo), gdzie posiada 6-hektarowe gospodarstwo.

Na salę przybyła delegacja młodzieży ze szkoły podstawowej wręczając kandydata na posła wiązanek kwiatów.

— Dzieci — powiedział min. Podedworny — to nasze polechy i nasza przyszłość. Są one rozradowane, doczekali się szczęśliwych czasów. Budujemy dla nich szkoły. 1000 szkół buduje się obecnie na wsi... Jedną trzecią naszego budżetu wydaje się na oświatę, bo tylko przez oświatę wieś nauczy się lepiej uprawiać ziemię i szybciej można wzmocnić nasz kraj i stworzyć szczęśliwe życie.

Dalej min. Podedworny mówił o budowie nowych zakładów przemysłowych, o tym, że w przyszłym planie 5-letnim będziemy budować wielkie elektrownie na Wiśle i Bugu podkreślając, że to wielkie budownictwo jest i będzie nadal prowadzone dzięki braterskiemu sojuszu robotniczo-rolniczemu, dzięki braterskiej pomocy Związku Radzieckiego. Klasa robotnicza pracuje ofiarnie, a ma jeszcze dużo trudności. Chłopi muszą pomóc swoim braciom robotnikom — więcej sprzedawać dla narodu żywności, wypełniać w terminie swoje obowiązki wobec ludowej Ojczyzny.

Następnie przybył na salę owacyjnie witany przez chłopów kandydat na zastępcę posła, Czesław Chmielnicki — dyrektor POM w Białym Podlasku. Mówi, on między innymi o wyborach do Sejmu w Polsce sanacyjnej, o ówczesnych posłach obszarńskich, którzy rzekomo reprezentowali interesy państwa, ale każdy wie, że nie ludzi pracy. Mówi też o znaczeniu Frontu Narodowego.

W dyskusji zebrani wyrazili wielkie uznanie dla władzy ludowej.

Córka małego chłopca Eugeniusz Sulkowski powiedział: „Tylko w Polsce Ludowej możemy mieć naszych, wywodzących się z robotni-

ków i chłopów, kandydatów na posłów”.

Pracownica mleczarni, wдова Stanisława Kosuda z gromady Babienice mówiła: — „Państwo udzieliło mi i moim dzieciom dużo pomocy. Dlatego wzmogę jeszcze bardziej swoje wysiłki, aby poprzeć nasze wybory do Sejmu czynem produkcyjnym.”

Żołnierze ludowego wojska jeszcze bardziej wzmogą czujność na zakusy wroga

W niedzielę 12 października mimo padającego od samego rana deszczu, w gminie Kleszczewo, w pow. białskim panował ruch i ożywienie.

— Czy przyjdzie na pewno? — upewniano się na wszystkich stronach. Zbliżało się południe, gdy przed świetlicą zajeżdżał tow. Włodzimierz Sokorski, wice-minister Kultury i Sztuki, kandydat na posła z okręgu łomżyńskiego.

Gdy zapanowała cisza tow. Sokorski zaczął mówić o wszystkim, co przeżył w okresie sanacyjnej Polski, o swojej młodości, o pracy... M.in. powiedział tak:

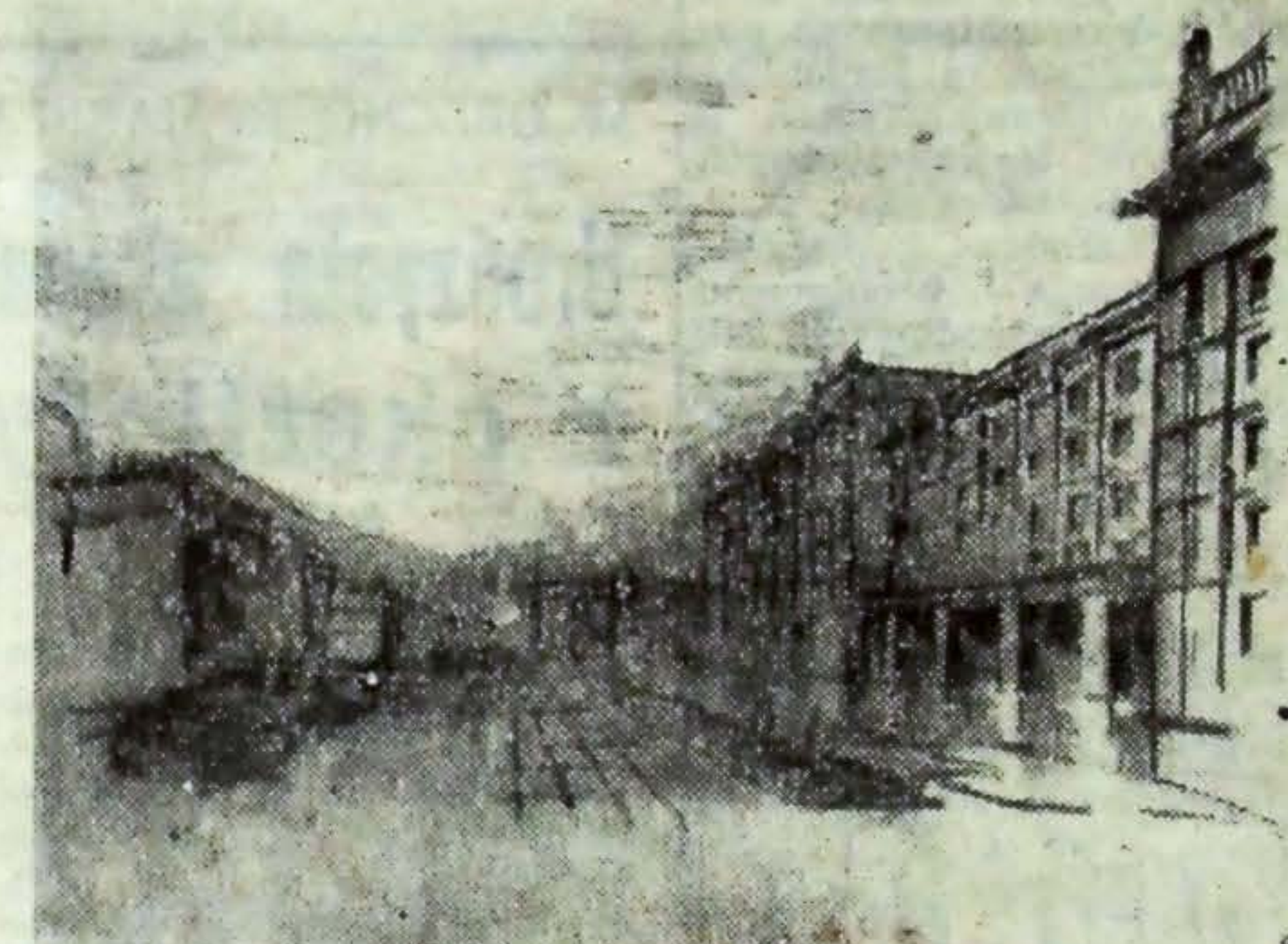
„W latach dwudziestych uczyłem się jako syn nauczyciela w gimnazjum łomżyńskim. Pamiętam dobrze jak wpalano w nas kłamliwe dzie-

ła historii. W łomżyńskiej szkole, w klerykałnym otoczeniu, nie uczono nas braterstwa z robotnikami i chłopami... Ale ja i moi koledzy czytając nielegalne broszury i książki, słuchając młodego składowego radia, zaczęliśmy myśleć inaczej. Za myśłami przyszły czyny, a za tym czynem czekały nas długie lata wcielenia.

Pamiętam naszą pracę w Komunistycznym Związku Młodzieży Polskiej, pamiętam swych kolegów — synów robotników i chłopów, Białorusinów i Ukraińców, prześladowanych przez sanację”.

Na twarzach zebranych widać wzruszenie. Słyszane słowa zapadają głęboko w serca.

Nasz program

Białystok za lat osiem. Tak będzie wyglądać ul. Stalina. (Patrz felieton na stronie ósmej)

Dlaczego jedna lista

Na zebraniu w gromadzie Jabłoń-Uznanie, gm. Plekuty chłopcy zapytywali, dlaczego mamy jedną listę wyborczą, a nie kilka, jak to było przed wojną?

Agitatorka komitetu Frontu Narodowego wyjaśniała w prostych słowach: „Żyjemy i pracujemy w kraju rządzonej przez masę pracującą. Wszyscy zmierzamy do tego, aby zbudować Polskę silną, bogatą i szczęśliwą. Dlatego, aby osiągnąć te zadania, łączymy się we wspólnym Frontie Narodowym. A Front Narodowy to nie innego jak wielka rodzina, w której znajdują się wszyscy ludzie pracy, robotnicy, pracujący chłopcy i inteligencja pracująca. I właśnie spośród siebie, spośród tej rodziny wysuwamy kandydatów do Sejmu.

Nazwiska naszych kandydatów znajdują się na jednej liście Frontu Narodowego. Bo po co nam kilka list wyborczych? Przecież zarówno partyjni jak i bezpartyjni, chłopcy i robotnicy, kobiety i mężczyźni, których wybierzemy do Sejmu będą jednako reprezentować nasze interesy, będą walczyć wspólnie z nami o dobrobyt i szczęście w naszym kraju.

Przed wojną rzeczywiście było kilka list wyborczych. Każda partia występująca ze swoją listą, starała się wszelkimi obławkami obalamować masę pracującą, aby głó-

sowały na jej kandydatów. Jednak po wyborach, ci właśnie rzekli „wyrzucicie woli ludu” zdradzili masę pracującą.”

Trzeba zaczynać od siebie...

Na zebraniu gromadzkim w Krzaczkowie — Mianowskich (gm. Czyżew) pytano agitatora komitetu Frontu Narodowego, dlaczego gromada nie otrzymuje dostatecznej ilości węgla.

Agitator, młoda studentka po chwili namysłu spytała o obecność na sali sołtysa, jak gromada wykonuje swe ob-

owiązki wobec państwa. Okazało się, że obowiązki wykonane są zaledwie w 50 proc. i to nie wszystkie. Agitatorka umiejętnie wytłumaczyła zebranym, w jakim stopniu rozwój przemysłu uzależniony jest od produkcji rolnej i jak niewykonanie obowiązków wsi ujemnie wpływa na zaopatrywanie chłopów w produkty przemysłowe. Jednocześnie agitatorka wskazała na przykład gromady Dmochy - Mrozy w tej samej gminie, która wykonała już wszystkie swoje obowiązki.

Głosujemy świadomi swych zadań

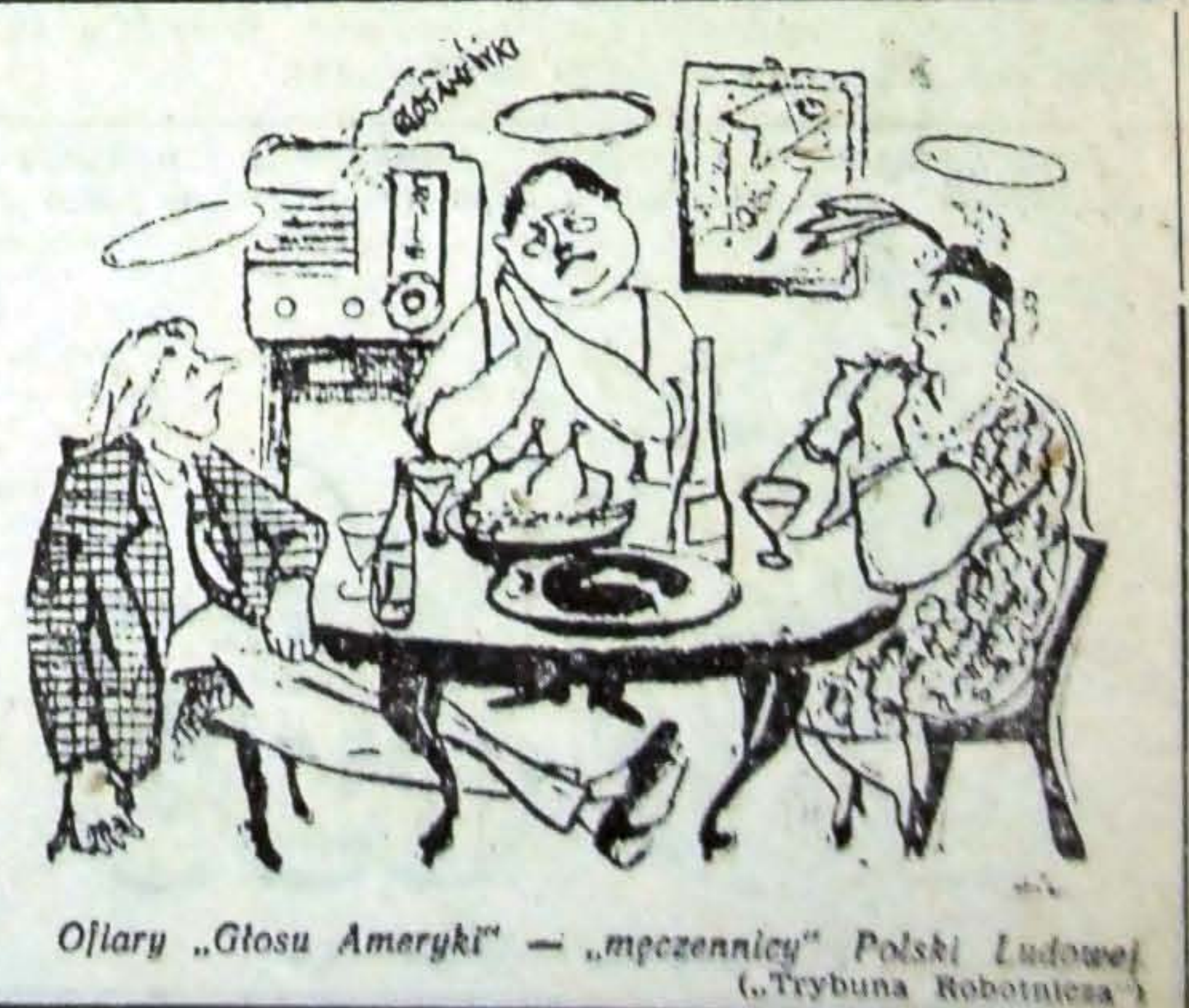
W gromadzie Czyżew Złote-Jabłko jeden z wyborców oświadczył, że jemu nie potrzebuje nikt tłumaczyć zagadnień związanych z wyborami, ponieważ on zna wysuńniętych w okręgu łomżyńskim kandydatów na posłów i głosować będzie na listę Frontu Narodowego. Gdy jednak przedstawiciel komitetu wyborczego młody podchorąży spytał go, dlaczego popiera program Frontu Narodowego, obywatel ten nie umiał odpowiedzieć i wtedy przedstawiciel komitetu wyjaśnił zebranym zagadnienia programu Frontu Narodowego. W wyniku takiego rozpoczęcia dyskusji zebrani wysłuchali podchorążego z dużym zainteresowaniem.

Wystawy w Białymstoku

Rozpoczęte przed kilkoma dniami w Białymstoku prace na Rynku Kościuszki i przed Dworcem Centralnym przy budowie wystaw, obrazujących osiągnięcia Polski Ludowej, są już na ukończeniu.

W dniu wczorajszym wystawa obok Dworca Centralnego została już otwarta. Oglądając ją zobaczymy sylwetki kandydatów woj. białostockiego na posłów do Sejmu oraz plany i wykresy z życia naszego kraju.

Wystawa centralna na Rynku Kościuszki zostanie otwarta w najbliższych dniach. Obok sylwetek naszych kandydatów do Sejmu, znajdują się tam wykresy i zdjęcia z osiągnięć naszego narodu w okresie 8 lat Polski Ludowej.

Ofiary „Głosu Ameryki” — „męczennicy” Polski Ludowej („Trybuna Robotnicza”)

Nie wystarczy przydzielić zadania...

W okresie przedwyborczym każdy członek i kandydat partii ma do spełnienia poważne zadania. Na podstawowych organizacjach partyjnych, na egzekutywach i sekretariatach ciąży obowiązek, aby przydzielono każdemu towarzyszowi odpowiednio do jego możliwości i poziomu ideologicznego zadanie, aby pomagać mu w wykonaniu tego zadania oraz systematycznie kontrolować jego realizację.

Dokonano tego na zebraniu podstawowej organizacji partyjnej w Juchach (pow. eicki). Tow. Józef Makowski — rolnik ma pomagać w pracy Gromadzkemu Komitetowi Frontu Narodowego w Olszewie. Tow. Monika Brezko — nauczycielka z gromady Bałanutowo, ma również pomagać Gromadzkemu Komitetowi Frontu Narodowego. Tow. Józef Sztabkowski — robotnik, odpowiedzialny jest za pracę agitacyjną w Zwirowni.

Na następnym zebraniu omówiono, co poszczególne towarzysze zrobili w ciągu czterech dni, jakie mają trudności oraz podzielono się doświadczeniami z pracy przedwyborczej. Tow. Makowskiemu, który miał największe trudności w pracy agitacyjnej inni towarzysze wskazali, jak należy przeprowadzić rozmowy z robotnikami oraz pomagać komitetowi gromadzkemu w organizowaniu pracy agitacyjnej. Tow. Józef Waszkiewicz pytał na zebraniu, jak powinien komitet wyborczy pracować wśród ludności autochtonicznej. Agitatorzy opowiadali przy tym, że na jednym z zebrani, gdy

rozmawiali o wyborach z grupą ludności autochtonicznej, podszedł niejaki Fryderyk Michałczyk i zaczął wygadywać, że „nas nie obchodzi wybory” itd. Na zebraniu postanowiono więc wzmożnić agitację wśród autochtonów, wyjaśnić im, że są pełnoprawnymi obywatelami Polski Ludowej — korzystają ze wszystkich praw i obowiązków ciążących na nich tak jak na każdym innym obywatelu. Z Michałczykiem miał przeprowadzić rozmowę tow. Józef Waszkiewicz.

Podstawowa organizacja partyjna w Juchach dobrze rozpoczęła swoją pracę, jednak nie spełnia ona swego zadania, w dalszym ciągu kontrolowanie pracy prawie się nie odbywa i pomoc w pracy przedwyborczej jest niedostateczna. Weźmy dla przykładu sprawę wrogłego wystąpienia Michałczyka. Poro rozmawiał młody z nim tow. Waszkiewicz. Jednak sekretarz organizacji tow. Kania nie wie, czy ta rozmowa została przeprowadzona i jakie dała wyniki. A sprawa ta jest bardzo ważna.

Inny znów przykład: Tow. Antoni Zamlrowski ma pomagać Gromadzkemu Komitetowi Frontu Narodowego w Kalkach. Ale tow. Zamlrowski nie wiele pomógł komitetowi. Towarzysz ten nie wypełnia należycie swoje go zadania przedwyborczego. Słusznie postąpiono powołując pracownikowi POM tow. Julianowi Proślowi opiekę nad najbardziej oddaloną od Juch gromadą Pietrasze. Tow. Prośło ma własny,

motocykl, więc nie będzie miał trudności z dojazdem. Ale jak mówi sekretarz organizacji partyjnej tow. Kania — tow. Prośło nie złożył jeszcze żadnego sprawozdania ze swojej pracy przedwyborczej i prawdopodobnie mało tam zrobił.

O tym, że podstawowa organizacja partyjna nie kontrolowała dostatecznie pracy poszczególnych towarzyszy, świadczy również słaba praca agitacyjna w samych Juchach. Np. tow. Władysława Kaszkiej — gospodyni domowa, ma prowadzić agitację wśród mieszkańców ulicy Eickiej. Tow. Kaszkiej nie rozpoczęła agitacji, gdyż nie wie, co i jak ma robić. Również i agitatorka tow. Regina Smal nie spełnia swego zadania. W domu zamieszkałym przez robotników PKP, z którymi ma rozmawiać tow. Smal, brak jest odpowiedniej agitacji. Tow. Smal powtórzyła swoje sąsiedki tylko o tym, że należy sprawdzić spisy wyborców. Mieszkanka tego domu Alina Nizłńska mówi, że mało wie o wyborach. Podobnie jak inne kobiety pragnie ona więcej dowiedzieć się o programie wyborczym Frontu Narodowego i innych zagadnieniach.

Fakty te jeszcze raz potwierdzają, że nie wystarczy tylko rozdzielić pracę pomiędzy towarzyszy, ale należy systematycznie kontrolować jej wykonanie. Podstawowa organizacja partyjna w Juchach może jeszcze naprawić swoje błędy. Trzeba tu tylko większej operatywności ze strony sekretarza i całego aktywu.

St. Madej

WYMIANA DEPEsz

między tow. Kim-Ir-senem
a tow. Józefem Stalinem

MOSKWA — W związku z czwartą rocznicą nawiązania stosunków dyplomatycznych pomiędzy Koreańską Republiką Ludowo - Demokratyczną a Związkiem Radzieckim, przewodniczący Rady Ministrów Koreańskiej Republiki Ludowo - Demokratycznej Kim Ir-sen wystosował do J. Stalina depesze treści następującej:

Do Przewodniczącego Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich Józefa Wissarionowicza Stalina.

Drogi Towarzyszu Stalin! W dniu czwartej rocznicy nawiązania stosunków między Koreańską Republiką Ludowo - Demokratyczną a Związkiem Socjalistycznych Republik Radzieckich, niech mi wolno będzie w imieniu Rządu Koreańskiej Republiki Ludowo - Demokratycznej i całego narodu koreańskiego przesłać Wam, drogi Józefie Wissarionowiczu, wywołanie i najlepszymu przyjacielowi narodu koreańskiego, a w Waszej Osobie Rządowi Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i całemu narodowi radzieckiemu gorące uczucia głębokiej wdzięczności.

W dniu dzisiejszym minęły cztery lata od chwili uznania Rządu Koreańskiej Republiki Ludowo - Demokratycznej przez Rząd Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, którego siły zbrojne wyzwały naród koreański spod jarzma imperialistów japońskich, dając tym samym narodowi koreańskiemu możliwość utworzenia niezawisłego, demokratycznego państwa. W ciągu całego tego okresu wielki Związek Radziecki udzielał niezmiennie bezinteresownej pomocy i przyjaznego poparcia Koreańskiej Republice Ludowo - Demokratycznej. Przyjazne stosunki między naszymi państwami zacieśniają się jeszcze bardziej w warunkach zwycięstwa w wojnie koreańskiej przeciwko interwencji amerykańskiej, o wolność i niezawisłość swej ojczyzny.

Drogi Józefie Wissarionowiczu, naród koreański wyraża swą gotowość dalszego wszechstronnego rozwijania i umacniania przyjaznych stosunków między naszymi narodami.

Naród koreański zdaje sobie w pełni sprawę z doniosłości utrwalania przyjaźni koreańsko - radzieckiej i rozumie, że tylko w oparciu o braterską i bezinteresowną pomoc wielkiego Związku Radzieckiego możliwe jest pokojowe, niezawisłe istnienie i rozkwit Koreańskiej Republiki Ludowo - Demokratycznej.

Niech żyje wieczysta, niewzruszona przyjaźń między Koreańską Republiką Ludowo - Demokratyczną a Związkiem Socjalistycznych Republik Radzieckich!

Chwała wielkiemu Związkowi Radzieckiemu, niezwykłej ostoi pokoju, demokracji i socjalizmu na całym świecie!

Przewodniczący Rady Ministrów
Koreańskiej Republiki Ludowo - Demokratycznej
Kim-Ir-sen

W odpowiedzi na powyższą depeszę, przewodniczący Rady Ministrów ZSRR J. Stalin, wystosował do przewodniczącego Rady Ministrów Koreańskiej Republiki Ludowo - Demokratycznej Kim Ir-sena depeszę treści następującej:

Do Przewodniczącego Rady Ministrów Koreańskiej Republiki Ludowo - Demokratycznej Kim Ir-sena.

Proszę Was, Towarzyszu Przewodniczący, przyjąć podziękowanie od rządu radzieckiego i ode mnie osobiście za Wasze przyjazne pozdrowienia i życzenia z okazji czwartej rocznicy nawiązania stosunków dyplomatycznych pomiędzy Koreańską Republiką Ludowo - Demokratyczną a Związkiem Socjalistycznych Republik Radzieckich.

Życzę narodowi koreańskiemu, mężnie broniącemu swych praw narodowych, sukcesów w jego bohaterskiej walce o wolność i niezawisłość swej Ojczyzny.

J. Stalin

ZADANIA RAD W REALIZACJI PROGRAMU FRONTU NARODOWEGO

Narada przewodniczących prezydium rad narodowych

W naradzie wziął udział tow. premier
Cyrankiewicz i tow. wicepremier Zawadzki

WARSZAWA — W dniach 11 i 12 października br. odbyła się w Warszawie w sali Rady Państwa krajowa narada przewodniczących prezydium wojewódzkich, powiatowych i miejskich rad narodowych.

Narada poświęcona była podsumowaniu i ocenie

wyników dotychczasowej działalności rad narodowych i ich prezydium w realizacji zadań programu Frontu Narodowego oraz ustaleniu wytycznych w dalszej ich pracy.

Obrady otworzył premier tow. Józef Cyrankiewicz. Referat n. t. „Zada-

nia rad narodowych i ich prezydium w realizacji programu wyborczego Frontu Narodowego” — wygłosił wicepremier tow. Al. Zawadzki.

Po referacie rozwinęła się ożywiona dyskusja, w której wzięło udział 24 przewodniczących prezydium wojewódzkich, powiatowych i miejskich rad narodowych. Dyskusję podsumował wicepremier Al. Zawadzki.

Członkowie narady przesłali list do Prezydenta towarzysza Bolesława Bieruta.

Komitet Wyborczy przy pracy

Zakładowy Komitet Wyborczy Frontu Narodowego przy Elektrowni Warszawskiej prowadzi ożywioną agitację przedwyborczą organizując odczyty, pogadanki, prasówki nadając specjalne audycje przez radiowęzeł zakładowy, wydając hasła wyborcze, redagując gazetki ścienne i „biyskawice”.

Na zdjęciu: Członkowie Zakładowego Komitetu Wyborczego Frontu Narodowego; przewodniczący inż. Andrzej Strzelecki, sekretarz Maria Flaszewska, członkowie Genowefa Szamota i Lucjan Choliński przygotowują specjalną gazetkę wyborczą.

CAF — fot. Zyg. Wdowiński.

W OBECNOŚCI MARSZAŁKA ROKOSSOWSKIEGO

Uroczysta akademja w Warszawie z okazji Tygodnia LPŻ

Tydzień LPŻ pogłębił więź narodu z wojskiem

WARSZAWA — 12 bm. z okazji zakończenia Tygodnia Ligi Przyjaciół Żołnierza odbyła się w Teatrze Polskim w Warszawie uroczysta akademja. Przybyli na uroczystość mieszkańcy Warszawy serdecznie powitali zasłabających w prezydium akademii: ministra Obrony Narodowej — Marszałka Polski Konstantego Rokossowskiego, szefa Sztabu Generalnego WP wiceministra ON — gen. broni Władysława Korczyka, przedstawicieli Zarządu Głównego LPŻ, organizatorów masowych oraz przodowników wyszkolenia bojowego i politycznego WP i przodowników wyszkolenia LPŻ.

Akademii przewodniczył prezes Zarządu Głównego Ligi Przyjaciół Żołnierza — Stefan Matuszewski.

Po odegraniu Hymnu Narodowego zabrali głos prezes LPŻ Matuszewski. Omawiając znaczenie Tygodnia LPŻ, który przyczynił się do dalszego pogłębienia ścisłej więzi łączącej naród z jego ludowym wojskiem, mówca stwierdził m. in.: „Pod kierownictwem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, pod sztandarami Frontu Narodowego, członkowie Ligi

Przyjaciół Żołnierza będą walczyć o jak najlepsze wykonanie swych obowiązków, rozwijać pracę kół LPŻ.

Następnie min. Matuszewski wręczył zwycięzcom rajdu meldunkowo - patrolowego, zjazdu plaketowego i zawodów strzeleckich nagrody zespołowe i indywidualne, ufundowane przez Zarząd Główny Ligi Przyjaciół Żołnierza oraz redakcję „Expressu Wieczornego”.

Działania wojenne w Korei

PEKIN. Dowództwo naczelne Koreańskiej Armii Ludowej podało w komunikacie, ogłoszonym w Phenianie 12 bm., że oddziały Armii Ludowej w ścisłym współdziałaniu z oddziałami ochotników chińskich nadal torczyły zwycięskie walki o lokalnym znaczeniu. Artyleria przeciwlotnicza Armii Ludowej oraz oddziały strzelców — niszczycieli zestrzeliły 3 i uszkodziły 2 samoloty nieprzyjacielskie.

Ostatnie WIADOMOŚCI

BERLIN. W miejscowości Elbingerode w NRD obradował ogólnoniemiecki synod kościoła ewangelickiego. Wziął w nim udział biskupi, profesorowie teologii i radcowie synodalni z całych Niemiec. Obecny był m. in. przewodniczący zachodnio - niemieckiego Bundestagu — dr Ehlers.

Synod jednomyślnie uchwalił apel do szefów czterech wielkich mocarstw, w którym domaga się „stworzenia warunków dla pokojowego rozwiązania problemu niemieckiego i zjednoczenia Niemiec”.

PARYŻ. Korespondent AFP donosi z Pusanu, że „rząd” Li Symana wyraża zgodę na wywiezienie przez Amerykanów z Korei do USA 18.000 najcenniejszych dzieł sztuki. Korespondent podkreśla, że wiele cennych skarbów koreańskich, m. in. korona dawnych cesarzy, znajduje się już od dłuższego czasu w USA.

PEKIN. Agencja Nowych Chin podaje, że przeszło 200 jeńców wojennych, przebywających w obozach jenieckich w północnej Korei wystosowało do prezydium Kongresu Obojczyków Azji i strefy Pacyfiku krajów Azji i strefy Pacyfiku depreczyny listy z żądaniem odczynienia obrad i sukcesów w dziele walki o pokój.

Kongres Obojczyków Pokoju krajów Azji i strefy Pacyfiku zakończył w Pekinie obrady

Wszystkie uchwały podjęto jednomyślnie

PEKIN. — Dnia 13 października zakończyły się obrady Kongresu Obojczyków Pokoju krajów Azji i strefy Pacyfiku.

Na końcowym posiedzeniu, na którym przewodniczył Pya Czen (Chiny) i Takda Kodau Malaga (Burma), uchwalono jednomyślnie rezolucję w kwestii koreańskiej, o wzmożeniu ruchu na rzecz zawarcia Paktu Pokoju między wielkimi mocarstwami, o poparciu zwolnienia Kongresu Narodów w obronie pokoju, niezawisłości narodowej, o prawach kobiet i oplecie nad dziećmi. Uczestnicy kongresu uchwalił apel do narodów całego świata oraz orędzie kongresu do Organizacji Narodów Zjednoczonych, a także rezolucję w sprawie wymalany kulturalnej i sto-

sunków ekonomicznych, w kwestii japońskiej i rezolucję o utworzeniu Komitetu Łączności Obojczyków Pokoju krajów Azji i strefy Pacyfiku. Przewodniczącą Komitetu wybrano została Sun Czin-lin.

Uczni i lekarze, którzy brali udział w pracach kongresu ogłosili wspólną deklarację, potępiającą wojnę bakteriologiczną prowadzoną przez rząd Stanów Zjednoczonych.

Przemówienie końcowe wygłosił przewodniczący delegacji hinduskiej dr Kitzlew, który podsumował prace kongresu podkreślając, że wszystkie uchwały zostały powzięte jednomyślnie przez delegatów biorących udział w kongresie.

Ukazał się 10(40) numer „NOWYCH DRÓG”

W numerze nowa praca tow. J. Stalina

TRESC

J. Stalin — Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR. Uwagi na temat zagadnień ekonomicznych w warunkach socjalizmu. Odpowiedź tow. Aleksandrowi Iljczowi Notkinowi. O błądach tow. L. D. Jaroszenki. Odpowiedź towarzyszącemu A. W. Saninei i W. G. Wenżerowi.

Przemówienie powitalne towarzysza Bolesława Bieruta na XIX Zjeździe WKP(b).

Artykuł wstępny — Wielkie dni. Hilary Chelchowski — Wiersz pracujący w szeregach Frontu Narodowego. Romana Granas — Statut partii

budowniczych komunizmu — nasz drogowskaz.

Z ŻYCIA PARTII

L. Kwiatkowski — „Ursus” w walce o realizację zobowiązań w toku kampanii wyborczej. S. Grosbach — Wyznaczenie prac obwodowych komitetów Frontu Narodowego.

KONSULTACJE

Józef Kofman — Demokracja naszego państwa ludowego.

RECENZJE I BIBLIOGRAFIA

Broшуry wyborcze (rec. k.m.)
Listy do Redakcji.

Powiaty Białostockie w realizacji zobowiązań

(Cyfry oznaczają zajęte kolejne miejsca. Stan z dnia 10. X. 52 r.)

Powiat	skup żywa	skup zboża	skup ziemi.	dostawa mleka	podatek grunt.	razem
Augustów	8	5	3	5	5	7
Białystok	5	9	3	3	11	5
Bielsk	12	10	8	8	8	10
Elk	1	6	11	2	1	2
Goldap	6	4	6	1	6	3
Grajewo	7	7	1	4	10	4
Kolno	13	8	2	10	9	9
Łomża	11	13	7	9	13	11
Olecko	2	1	13	1	3	1
Sokołka	3	11	9	11	2	8
Suwałki	10	2	10	6	7	6
Siemiatycze	4	3	4	8	4	3
Wys. Maz.	9	12	12	7	12	11

Uwaga: Realizacja planu obowiązkowych dostaw żywności obliczona jest razem dla powiatów bielskiego i siemiatyckiego. Realizacja planu obowiązkowych dostaw mleka obliczona jest razem dla powiatów goldapskiego i oleckiego oraz powiatów bielskiego i siemiatyckiego. Wszystkie rubryki obliczone są w stosunku miesięcznym.

Zdradcy emigracyjni z Londynu rozpoczynają „współpracę” z odwoławcami z Bonn.

Niezawodna stalinowska

Zjazd partii bolszewickiej przyjął projekt dyktym w sprawie 5-letniego planu rozwoju ZSRR na lata 1951 — 1955. Piąta pięciolatka stalinowska przybliżyła naród radziecki do komunizmu, przyniesie potężny wzrost jego sił. Nowy olbrzymi rozwój gospodarstwa narodowego zapewni obywatelom radzieckim ogromny wzrost dobrobytu materialnego i poziomu kulturalnego.

Towarzysz Stalin w najnowszej swej pracy „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR”, odkrył podstawowe prawo ekonomiczne socjalizmu stwierdzając, że jest nim: „Zapewnienie maksymalnego zaspokojenia stale rosnących materialnych i kulturalnych potrzeb całego społeczeństwa w drodze nieprzerwanego wzrostu i doskonalenia produkcji socjalistycznej na bazie najwyższej techniki”.

Każda kolejna pięciolatka przynosi narodom radzieckim podniesienie dobrobytu i poziomu kulturalnego. Im wyższy jest rozwój potęgi gospodarczej ZSRR, tym szybsze tempo wzrostu stopy życiowej ludności. W wyniku pięciu dokonanych po wojnie obniżek cen obywatel radziecki może dziś za swą pracę kupić dwa razy więcej towarów niż przed 5 laty. Plan na lata 1951—1955 przewiduje — głównie na drodze dalszych obniżek cen — wzrost realnych zarobków robotników i pracowników średnio co najmniej o 35 proc. oraz zwiększenie dochodów koczowników nie mniej niż 40 proc.

Dwukrotnie więcej w porównaniu z poprzednim pięciolatkiem wyda państwo na budownictwo mieszkaniowe, dzięki czemu w miastach radzieckich przybędzie 105 milionów

metrów kwadratowych powierzchni mieszkalnej. Z wydatnej pomocy i opieki państwa korzystać będzie budownictwo domków indywidualnych. Rozwiną się silnie lecznictwo, produkcja lekarstw, urzędowania socjalne i komunalne.

Naród radziecki jako pierwszy i jedyny w świecie wprowadzi do końca 1955 r. obowiązkowe średnie nauczanie w szkołach we wszystkich wielkich miastach i ośrodkach przemysłowych oraz przygotuje warunki, aby w następnym 5-leciu dać średnie wykształcenie wszystkim dzieciom radzieckim w mieście i na wsi na olbrzymich obszarach ZSRR w Europie i Azji.

Równocześnie wydatnej rozbudowie ulegnie szkolnictwo wyższe; państwo udzieli jeszcze większej pomocy i poparcia nauce radzieckiej. Rozwinie się sieć kin, teatrów, muzeów, klubów, bibliotek, rozbuduje się radiofonie i telewizję, pomnoży produkcję książek, czasopism, gazet i filmów.

Ten niebywały w dziejach program rozwoju dobrobytu materialnego i kulturalnego społeczeństwa można osiągnąć — jak uczy towarzysza Stalin — na „drodce nieprzerwanego wzrostu i doskonalenia produkcji socjalistycznej na bazie najwyższej techniki”. Towarzysz Stalin podkreśla również, że „nie można realizować nieprzerwanego wzrostu gospodarki narodowej nie przestrzegając jednocześnie prymatu produkcji środków produkcji”.

Plan 5-letni na lata 1951 — 1955 zakłada gigantyczną wprost rozbudowę całej gospodarki narodowej, zwłaszcza zaś przemysłu ciężkiego — głównej i najważniejszej siły motorycznej postępu gospodarczego.

Z OBRAD XIX ZJAZDU WKP(b)

Z dyskusji nad referatem tow. M.Z. Saburowa

o dyrektywach XIX Zjazdu WKP(b) w sprawie piątego planu rozwoju ZSRR na lata 1951-1955

W dyskusji, jaka toczyła się na XIX Zjeździe WKP(b) nad referatem przewodniczącego Państwowego Komitetu Planowania ZSRR tow. M.Z. Saburowa: „Dyrektywy XIX Zjazdu partii w sprawie piątego pięcioletniego planu rozwoju ZSRR na lata 1951-1955” — zabierali głos tawarzysze: Aristow (Czelabiński), Bajbakow (min. Przem. Naftowego), Babajew (Turkmeńska SRR), Benediktow (Moskwa), Korotczenko (Ukrainska SRR), N. Bulganin, Kuźniew (Moskwa), P. Ponomarenko, Jasnow (Moskwa), I. Mikołaj, Zasiadko (min. Przem. Węglowego), Smirnow (Gorki), Bieszczew (min. Komunikacji), Jusupow (min. Uprawy Bawełny), M. Susłow, A. Kosygin, Zymierin (min. Elektrowni), Tewosjan (min. Hutnictwa Żelaza).

Część przemówień zamieszczamy w skrócie poniżej:

tow. N. Bulganin

Głos zabiera N. Bulganin — jeden z najbliższych współpracowników Stalina. Zjazd wita Bulganina burzliwymi, długotrwałymi oklaskami.

Gdy spojrzymy na drogę, przebytą przez ZSRR od XVIII Zjazdu — mówi Bulganin — można z uczuciem zadowolenia i dumy podkreślić, że polityka naszej partii była słuszną i kierowała się, jak zawsze, interesami narodu, mając na celu wszechstronne umocnienie państwa radzieckiego. Najcięższym egzaminem dla polityki partii, jej działalności praktycznej były surowe doświadczenia wielkiej wojny narodowej, gdy rozstrzygała się kwestia: czy Związek Radziecki zachowa swą niezawisłość i kraj nasz pozostanie wolny, czy też przez kształcony zostanie w kolonię, a zamieszkuje go narody — w niewolników imperializmu niemieckiego. Po zwycięstwie ogromnych trudności, jakich nie zdołoby znieść żadne inne państwo, Związek Radziecki osiągnął zwycięstwo, okazał się silniejszy od Niemiec Hitlerowskich.

Bulganin mówi dalej o bezprzykładowym bohaterstwie i zwycięstwach Armii Radzieckiej w wielkiej wojnie narodowej. Organizatorem i twórcą wszystkich zwycięstw narodu radzieckiego, Armii Radzieckiej jest wielki Stalin — stwierdza Bulganin wśród dłużej trwających oklasków Zjazdu. Pod bezpośrednim kierownictwem Stalina, w myśl jego genialnych planów przygotowano i przeprowadzono wszystkie decydujące operacje w

wielkiej wojnie narodowej, rozgromiono Niemcy hitlerowskie i imperialistyczną Japonię.

Wyniki wojny wykazały całemu światu, jak potężną siłą jest Związek Radziecki.

Lata powojenne ponownie zmanifestowały potęgę państwa radzieckiego.

Bulganin omawia następnie najważniejsze zagadnienia nowego planu pięcioletniego.

Kończąc część przemówienia Bulganin poświęca sytuacji międzynarodowej. Mówi on o kłopotach agresorów amerykańskich, usiłujących wznieść pożar wojny światowej. Jeśli agresorzy amerykańscy rozpętają wojnę — mówi Bulganin — spotkają się z druzgocącą odpawą wszystkich miłujących wolność narodów, które nie będą szczędzić sił, aby skończyć na zawsze z kapitalizmem. Słowa te powitał Zjazd długotrwałymi oklaskami.

tow. P. Ponomarenko

Gorąco witają delegaci Zjazdu wstępującego na mównicę P. Ponomarenko.

Ponomarenko podkreśla, że osiągnięcia ZSRR podsumowane w referacie sprawozdawczym KC WKP(b) i w referacie o nowym planie pięcioletnim świadczą o zwycięstwie linii generalnej partii, o ofiarności, niezłomnym oddaniu i konsolidacji narodu radzieckiego wokół partii, Komitetu Centralnego, wokół towarzysza Stalina.

Zadania wysunięte w tych referatach świadczą o trosce partii o dalszy rozwój gospodarki narodowej i dalszy wzrost dobrobytu materialnego i poziomu kulturalnego narodu radzieckiego. Zupewnie odmienna jest sytuacja w obozie imperializmu, w obozie agresji, gdzie następuje dalsza absolutna i względna pauperyzacja klasy robotniczej, upadek rolnictwa, rujnowanie wielkich rzesz chłopstwa pracującego.

Jedną z największych zdobyczy ustroju radzieckiego — mówi Ponomarenko — była socjalistyczna przebudowa wsł.

W wyniku sukcesów rolnictwa nastąpił poważny ilościowy i jakościowy wzrost skupu artykułów rolnych i surowców. Ponomarenko przytacza wymowne liczby, świadczące, że z roku na rok wzrasta państwowy skup zboża, mięsa, mleka, wełny, bułki cukrowego itd.

Nowa pięcioletka otwiera jeszcze potężniejsze perspektywy dla rozwoju rolnictwa socjalistycznego.

tow. I. Mikołaj

Burzliwymi, długotrwałymi oklaskami Zjazd wita ukazanie się na trybunie I. I. Mikołajana, jednego ze współpracowników towarzysza Stalina.

Znaczną część swego przemówienia poświęca Mikołaj przeglądowi pracy przemysłowej wytwarzającego artykuły konsumpcyjne. Podkreśla on, że charakterystyczną właściwością rozwoju radzieckiego przemysłu spożywczego jest szybki wzrost produkcji najważniejszych artykułów — wyrobów mięsnych, nabiału, przetworów rybnych, owoców, cukru i innych, odpowiednio do rosnących potrzeb ludności. Podczas gdy w Stanach Zjednoczonych produkcja mięsa w 1951 roku w porównaniu z rokiem 1946 obniżyła się o 437 tysięcy ton, to w Związku Radzieckim w tymże okresie zwiększyła się o 709 tysięcy ton.

Mikołaj mówi o wielkich perspektywach rozwoju przemysłu mięsnego, rybnego, cukrowniczego i innych gałęzi przemysłu w nowej pięcioletce.

Kończąc część swego przemówienia poświęca Mikołaj handlowi zagranicznemu Związku Radzieckiego. Zaznacza on, że handel zagraniczny ZSRR przewyższa obecnie poziom przedwojenny trzykrotnie. Podstawowa masa wymiany towarów przy pada obecnie na handel z krajami obozu demokratycznego. Współpraca ekonomiczna między krajami obozu demokratycznego — tego nowego rynku światowego — rozwija się na trwałej podstawie planowego rozwoju ich ekonomii i przyjaźnielskiego uzgadniania planów gospodarki narodowej, opiera się na równo uprawnieniu dużych i małych narodów, na poszanowaniu wzajemnych interesów i na pomocy wzajemnej w rozwoju ekonomicznym.

tow. M. Susłow

Gorąco witają delegaci u kazującego się na trybunie M. Susłowa.

XIX Zjazd WKP(b) i nowa genialna praca towarzysza Stalina „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR” — stwierdza Susłow — otwierają wspaniałe perspektywy

zwiększenia marszu naszego kraju do komunizmu i ponownie dokumentują przed całym światem niewyczerpaną siłę i potęgę radzieckiego socjalistycznego ustroju społecznego, jego bezsporną wyższość nad kapitalistycznym ustrojem społecznym.

Platy plan pięcioletni nakreśla nowy potężny rozwój gospodarki narodowej ZSRR i będzie nowym etapem w dziedzinie tworzenia materialno-technicznej bazy komunizmu.

Susłow podkreśla następnie, że — jak uczy klasyki marksizmu-leninizmu — jednym z głównych warunków całkowitego zwycięstwa komunizmu jest dalszy wzrost poziomu kulturalnego i świadomości politycznej wszystkich ludzi radzieckich, komunistyczne wychowanie mas pracujących.

Głęboko błędna, obca marksizmowi-leninizmowi jest rozpowszechniona częściowo wśród działaczy literatury i sztuki tzw. „teoria bezkonfliktowości”, odciągająca od czynnej walki przeciwko przeżytkom i wpływom ideologii burżuazyjnej, przeciwko wszystkiemu co przeszkadza naszemu marszowi naprzód. Przypominając wskazanie Stalina, że podstawą rozwoju jest walka między starym i nowym, między tym co obumiera i tym co się rodzi, Susłow stwierdza:

Budownictwo kultury socjalistycznej i wychowanie komunistyczne mas pracujących jest ofensywą przeciwko reakcyjnej ideologii burżuazyjnej, przeciwko alerobom i rabusiom własności społecznej, przeciwko biurokratom i tym, co naruszają dyscyplinę państwową jest to ofensywa przeciwko ludzłom czapkującym przed reakcyjną kulturą burżuazyjną i jej kapitalistycznym stylom życia, przeciwko nacłonałistycznym i kosmopolitycznym wypaczeniom, wrogim ideologii radzieckiej i przyjaźni między narodami, przeciwko apolityczności i bezideowości w literaturze, sztuce i nauce.

Susłow wskazuje następnie na oświatę, jako na potężną dźwignię budownictwa kultury socjalistycznej i wychowania komunistycznego

mas pracujących. Mówca podkreśla, że w ZSRR pomyślnie realizuje się wskazanie Stalina udzielone na XVIII Zjeździe partii, by uczynić wszystkich robotników i wszystkich chłopów kulturalnymi i wykształconymi.

Susłow przypomina, że Stalin krytykując słusznie niedociągnięcia w organizacji propagandy partyjnej wskazywał, iż jednym z głównych niedociągnięć na tym polu jest brak pomocy naukowych, które dawałyby komunistom niezbędne minimum wiadomości z zakresu teorii marksistowsko-leninowskiej. Stalin polecił na piśmie elementarny kurs marksizmu-leninizmu dla członków i kandydatów partii. Książka taka będzie poważną pomocą dla naszych kadr.

Susłow zaznacza następnie, że centralne miejsce w pracy ideowo-politycznej organizacji partyjnych powinien zająć historyczny ucłwały XIX Zjazdu partii, nowe genialne dzieło Stalina „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR”, mobilizujące mas pracujących do wykonania i przekroczenia piątego planu pięcioletniego.

tow. A. Kosygin

Delegaci witają długotrwałymi oklaskami pojawienie się na trybunie A. Kosygina.

Nowa genialna praca Stalina „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR” — mówi Kosygin — wskazuje partii i narodowi radzieckiemu drogę do całkowitego zwycięstwa komunizmu w naszym kraju. Stalin uczy nas, że podstawowym prawem ekonomicznym rozwoju naszego społeczeństwa jest zapewnienie maksymalnego zaspokolenia stale rosnących materialnych i kulturalnych potrzeb całego społeczeństwa przez nieprzerwany wzrost i doskonałenie produkcji socjalistycznej na bazie najwyższej techniki.

Genialna polityka stalinowska zapewniła w naszym kraju potężny rozwój ciężkiego przemysłu i socjalistycznego rolnictwa i na tej bazie wszechstronny rozwój wszystkich gałęzi przemysłu lekkiego, zapewniła stały wzrost produkcji artykułów powszechnego użytku.

W naszym kraju stworzono wielkie fabryki włókiennicze, dziewiarskie, konfekcyjne fabryki obuwnicze i garbarnie, wyposażone w nowo-

czesne urządzenia techniczne. Rozwijała się nowa gałęź przemysłu — produkcja sztucznych i syntetycznych włókna, surowców skór itd. Przetwarzała, mało wydajne urządzenia techniczne za pomocą maszyn i agregatów nowoczesnej udo-skonalonej konstrukcji. W okresie powojennym przemysł lekki otrzymał przeszło 170 tysięcy nowych obrabla-rek i maszyn.

Wszystko to umożliwiło znaczne przekroczenie przedwojennego poziomu produkcji tkanin, obuwnic, wyrobów dziewiarskich i innych. W roku bieżącym produkcja przemysłu lekkiego przekroczy poziom przedwojenny o 43 procent.

Całkiem inny obraz — mówi Kosygin — możemy zaobserwować w krajach kapitalistycznych, gdzie wskutek wyścigu zbrojeń kurczy się gwałtownie przemysł cywilny i zmniejsza się produkcja artykułów powszechnego użytku.

Znaczną część swego przemówienia Kosygin poświęcił zagadnieniom zaopatrzenia przemysłu lekkiego w surowce. Począł on szereg krytycznych uwag pod adresem Ministerstwa Uprawy Bawełny, które w sposób niedostateczny zajmowało się pracą przemysłu oczyszczania bawełny. W szeregu obwodów republik nie docenia się rozwoju uprawy lnu.

Zadania postawione przez nowy plan 5-letni przed prze-mysłem lekkim — mówi Kosygin — są wymownym wyrazem stalinowskiej troski o dalszy wzrost dobrobytu narodu radzieckiego.

Nowy plan 5-letni przewidyje radykalną przebudowę wszystkich gałęzi przemysłu lekkiego, przy czym przeciętny roczny przyrost produkcji tego przemysłu wyniesie w przybliżeniu 11 procent. W myśl wskazań towarzysza Stalina w okresie tej pięcioletki powstają nowe wielkie ośrodki przemysłu włókienniczego, w szczególności w miastach Kamysyn, Engels, Barnaul, Krasnodar, Cherson i Stalinabad.

Pracownicy przemysłu lekkiego — stwierdza Kosygin — z olbrzymim entuzjazmem poświęcają swe siły realizacji stalinowskiego planu stworzenia w naszym kraju obfitości artykułów konsumpcyjnych i wykonują z honorem zadania, jakie postawił przed nimi wielki wódz.

droga dobrobytu i kultury

W r. 1955 Związek Radziecki osiągnie produkcję środków wytwarzania o 80 proc., a produkcję środków spożycia o 65 proc. większą niż w r. 1950. Oznacza to trzykrotne zwiększenie produkcji przemysłowej w stosunku do przedwojennego roku 1940. Dynamiczne, wciąż rosnące tempo rozwoju radzieckiego przemysłu ilustruje fakt, że przewidziany w piątym 5-lacie przyrost produkcji szeregów ważnych wyrobów przemysłowych znacznie przewyższa łączny przyrost ich produkcji we wszystkich przedwojennych pięcioletkach (w latach 1928 — 1940). A był to przecież okres niezmierzenie szybkiego, intensywnego uprzemysłowienia.

ZSRR przygotowuje w latach 1951 — 1955 warunki jeszcze szybszej, jeszcze potężniejszej rozbudowy swego przemysłu w następnym planie. Dyrektywy XIX Zjazdu bowiem nakazują rozwinięcie i umocnienie potężnych przedsiębiorstw budownictwa przemysłowego, które budują nowe wielkie fabryki. Tak Związek Radziecki realizuje nieprzerwany wzrost produkcji socjalistycznej.

Kraj Rad rozwijając ogromnymi skokami przemysł maszynowy (np. w ciągu ostatnich trzech lat wyprodukowano około 1600 nowych typów maszyn i mechanizmów), może postawić sobie w bieżącym pięcioletciu zadanie zaopatrzenia mechanizacji robót ciężkich i pracochłonnych w przemyśle i budownictwie i w zakresie podniesienia dzięki temu wydajności pracy oraz ułatwienia pracy robotnikom. Tak więc Związek Radziecki nie tylko realizuje nieprzerwany wzrost produkcji socjal-

istycznej, ale również ją doskonalą na bazie najwyższej techniki.

Nie inaczej jest i w rolnictwie. Produkcja zbóż w pięcioletciu wzrosła do 40 — 50 proc., bawełny — o 55 — 65 proc., mięsa i słoniny — o 80 — 90 proc., wełny — o 100 — 150 proc.

Na lata 1951 — 1955 przypada największe nasilenie robót inwestycyjnych realizujących stalinowski plan przeobrażenia przyrody. Wznoszone z takim entuzjazmem przez narody radzieckie budowle komunizmu dadzą Krajowi Rad 6 milionów hektarów nowonawodnionej, urodzajnej ziemi ornej oraz 22 miliony hektarów pastwisk (dotychczas bezużyteczne suche stepy), które wyżywią ogromne ilości bydła i owiec.

Wielkie budowle komunizmu — największe w świecie elektrownie wodne umożliwiają dalszą, na szeroką skalę zakrojoną elektryfikację produkcji rolniej, wprowadzenie orki elektrycznej, zastosowanie kombajnów i innych maszyn o napędzie elektrycznym, znacznie tańszym od dotychczasowego.

Usilne, nieprzerwane nasycanie gospodar-ki rolnej coraz to nowymi i doskonalszymi maszynami pozwoli w bieżącym pięcioletciu zakończyć w gospodarstwach państwowych całkowitą mechanizację wszystkich wymagających dużego nakładu pracy robót, w gospodarstwach spółdzielczych zaś pozwoli zakończyć mechanizację podstawowych robót polnych.

Wielkie roboty nawadniające i osuszające, budowa dziesiątków tysięcy zbiorników wodnych i sadzenie pasów leśnych, uniezależnia rolnictwo radzieckie od wszelkich kapryśków

klimatu, zabezpiecza znaczny wzrost urodzajności i w ogóle zdolności produkcyjnej rolnictwa, stanowiącą wieczny pomnik potęgi twórczej wyzwolonego człowieka, epoki komunizmu, jego zwycięstwa nad siłami przyrody.

Tak budować może jedynie takie państwo, dla którego — jak powiedział tow. Malenkov — dobro człowieka, rozkwit narodu, jest najwyższym prawem, państwo, które pracuje dla zachowania pokoju, a nie dla wojny.

3 miliony bezrobotnych i 12 razy większe podatki niż w r. 1937/38 w Stanach Zjednoczonych, realne płace o połowę niższe niż przed wojną we Francji i we Włoszech, bezrobocie większe, niż w najcięższych latach światowego kryzysu 1929—33, w Niemczech zachodnich i Japonii — oto w największym skrócie obraz współczesnego świata kapitalistycznego. Oto obraz świata, którego jedynym celem jest „zapewnienie maksymalnego zysku kapitalistycznemu w drodze wyzysku, ruiny i pauperyzowania większości ludności danego kraju, w drodze ujarznienia i systematycznego ograbiania narodów innych krajów, zwłaszcza krajów zacofanych, wreszcie w drodze wojen i militarystyki gospodarki narodowej wykorzystywanych dla zapewnienia najwyższych zysków”. (Stalin)

Masy pracujące całego świata coraz wyraźniej widzą: Tu — w świecie socjalizmu ciągły rozwój gospodarczy i kulturalny w imię dobra człowieka, tu pokój, tu życie i szczęście, tam — w świecie kapitalizmu ciągłe systematyczne zubożenie, bezrobocie i głód, wojna, śmierć, zniszczenie, ucłsk i niewola. Totę pod sztandarami partii komunistycznych i robotniczych na całym świecie skupiają się coraz liczniejsze i liczniejsze miliony ucłskanych i wyzyskiwanych. Nadzieja, drogowskazem, gwiazdą przewodnią całej postępowej ludzkości, w jej walce o pokój i lepszą przyszłość jest

slawna, zwycięska partia Lenina i Stalina, która obecnie odbywa w Moskwie swój historyczny XIX Zjazd.

Z obrad XIX Zjazdu masy pracujące Polski wyciągają głęboką naukę dla własnego budownictwa socjalistycznego. Naród polski ma już za sobą walkę o władzę, ma za sobą pierwszy etap walki o przebudowę gospodarczą i kulturalną kraju, naród polski znajduje się obecnie w ogniu ciężkiej walki o socjalizm, walki z kulakstwem i resztkami innych klas pasożytniczych, obcymi agentami i szpiegami, z imperializmem, który chce z naszego kraju znowu uczynić swą kolonię. W tej walce polskie masy pracujące z pełną odwagą i triumfów drogi narodów radzieckich czernią siłę, hart, pewność zwycięstwa swej świętej sprawy. W ich dzisiejszych osiągnięciach widzą swoje własne sukcesy dnia jutrzejszego.

Naród polski jeszcze głębiej rozumie, że urzeczywistnienie programu Frontu Narodowego, który wzywa do walki o umocnienie niepodległości zjednoczonej Ojczyzny, o wzrost dobrobytu i coraz lepszą przyszłość ludzi pracy, prowadzi poprzez wzmocnienie uprzemysłowienia kraju, przede wszystkim przez rozbudowę ciężkiego przemysłu i zacieśnienie sojów między miastem i wsią. Konieczność podnoszenia wydajności pracy, obniżania kosztów produkcji, lepszego wykorzystania urządzeń wytwórczych, dbałość o wysoką jakość produkcji, podnoszenie gospodarki rolnej, słowem konieczność stałego doskonalenia pracy we wszystkich dziedzinach gospodarki — oto nauki, które wyciągnęły cały naród polski z XIX Zjazdu.

Ię ta droga — to znacząco bardziej i bardziej przybliżają porywającą wizję Polski socjalistycznej, to znacząco zbliżają do tego etapu budownictwa, na jakim znajduje się wielki kraj Lenina i Stalina.

Z OBRAD XIX ZJAZDU WKP(b)

Dyrektywy XIX Zjazdu partii w sprawie pięcioletniego planu rozwoju ZSRR na lata 1951—1955

Referat przewodniczącego Państwowego Komitetu Planowania ZSRR tow. M. Z. Saburowa

(Ciąg dalszy z numeru wczorajszego)

Pięty plan 5-letni ustala wysokie tempo rozwoju dla hodowli. Globalna produkcja mięsa i słońki zwiększy się w 1955 roku w porównaniu z 1950 rokiem o 80—90 procent, mleka — o 45—50 procent i wełny 2—2,5 raza. W podmiejskich rejonach Moskwy, Leningradu i innych wielkich miast i ośrodków przemysłowych wzrosnąć produkcja warzyw i ziemniaków, jak również mleka, mięsa i jaj.

Nasze rolnictwo powinno stać się jeszcze bardziej wydajne i wyspecjalizowane.

Pięty plan 5-letni przewiduje znaczne zwiększenie urodzajności roślin uprawnych, przy czym plan ustala zadania dla poszczególnych głównych rejonów kraju.

W czwartej 5-latec przystąpią do realizacji gigantycznego stalnowskiego planu przeobrażenia przyrody w stepowych i leśno-stepowych rejonach europejskiej części ZSRR. Obecnie istnieje wszelkie możliwości, aby przejść do powszechnego wprowadzenia prawidłowego systemu rolnictwa. W piątym planie 5-letnim przewiduje się założenie pasów leśnych na polach kłoczów i sownych nie tylko w strefie stepowych i leśno-stepowych rejonach europejskiej części ZSRR, lecz również w rejonach stepowych Syberii, Azji Środkowej i innych rejonach. Przewiduje się założenie w ciągu 5 lat co najmniej 2,5 miliona ha leśnych pasów ochronnych w kołchozach i sownych oraz zasiedlenie około 2,5 miliona ha lasów państwowych.

Plan 5-letni przewiduje przeprowadzenie w szerokim zakresie prac w dziedzinie gospodarki wodnej. Obszar gruntów nawadnianych wzrośnie w ciągu 5-lecia o 30—35 procent, a gruntów osuszonych w 40—45 procentach. Przewiduje się założenie w kołchozach i sownych do 35 tysięcy stawów i zbiorników wodnych.

Przechodzenie na nowy system nawadniania przy pomocy tymczasowych kanałów nawadniających zamiast stałych — już obecnie przyczynia się poważnie do zwiększenia powierzchni gruntów nawadnianych i podniesienia ich wydajności. Do końca pięcioletnia ma być zakończony proces przechodzenia na nowy system nawadniania we wszystkich rejonach rolnictwa nawadnianego.

Jako pierwszoplanowe prace w dziedzinie irygacji przewiduje się budowę systemów urządzeń zraszających i nawadniających na bazie wykorzystania energii elektrycznej Kujbyszewskiej Elektrowni Wodnej i w strefie Wołżsko-Donieckiego Kanału Żeglownego im. W. I. Lenina. Rozpocznie się budowę systemu urządzeń zraszających i nawadniających w strefie Stalingradzkiej Elektrowni Wodnej oraz Głównego Kanału Turkmeneńskiego, Kanału Północno-Ukraińskiego i Północno-Krymskiego. Przewiduje się również przeprowadzenie prac przygotowawczych do budowy systemów irygacyjnych dla zraszania i nawadniania ziem Stepu Kulundzkiego. Będą kontynuowane prace nad budową systemów irygacyjnych w centralnych obwodach czarnoziemnych, na nizinie Kura-Arakskiej, w dorzeczu rzek Syr-Darji, Zerawszanu i Kaszka-Darji, w rejonach Fergany Centralnej oraz systemu kubańskiego-jegorjickiego, Orto-Tokojskiego Zbiornika Wodnego i Wielkiego Kanału Czujskiego. Wykonanie tych prac zapewni potężną bazę techniczną. Rolnictwo rozpoczyna obecnie znacznym parkiem maszyn do kopania zie-

mi. Tabor koparek w rolnictwie wzrósł w 1951 roku w porównaniu z rokiem 1940 prawie 8-krotnie. Budownictwo urządzeń wodnych wyposażone jest w wielką ilość zgarniarek, buldożerów, rozgarniarek i innych urządzeń.

Wszelkierony rozwój produkcyjnego pogłowia zwierząt gospodarskich, stanowiących własność kołchozów i sownych, również w nowej pięcioletniej znajduje się w centrum uwagi organów partyjnych i radzieckich.

W ciągu pięciu lat przewiduje się zwiększenie pogłowia bydła w całym rolnictwie o 18—20 procent.

Ma być poważnie zwiększona produktywność hodowli.

W celu wykonania zadań w dziedzinie hodowli należy zapewnić wszędzie prawidłowe żywienie i chów bydła. W ciągu pięcioletnia zasiewy roślin pastewnych wzrastają w przybliżeniu o 70 procent, a plony traw w uprawie polowej, roślin silosowych i okopowych przeznaczonych na paszę zwiększą się co najmniej dwukrotnie.

Wielkie odpowiedzialne zadanie wyznacza nowy plan pięcioletni ośrodkom maszynowo-tractorowym jako dużym przedsiębiorstwom państwowym, wykonującym już teraz przeszło dwie trzecie wszystkich robót polnych w kołchozach. Należy zapewnić dalsze usprawnienie pracy ośrodków maszynowo-tractorowych, rozszerzyć ich działalność w zakresie mechanizacji robót pracochłonnych we wszystkich dziedzinach produkcji kołchozowej i zwiększyć odpowiedzialność MTS za wykonanie planów podniesienia urodzajności roślin uprawnych i produktywności hodowli. Jest rzeczą konieczną zakończyć w bieżącej pięcioletniej mechanizację robót polnych w kołchozach, rozwinąć na szeroką skalę mechanizację robót pracochłonnych w dziedzinie hodowli, uprawy warzyw, sadownictwa, robót związanych z transportem, załadunkiem i wyładunkiem produktów rolnych, z nawadnianiem, z osuszaniem bagnistych obszarów i zagospodarowaniem nowych gruntów.

Moc parku traktorowego MTS zwiększa się w ciągu pięcioletnia w przybliżeniu o 50 procent, przy czym szczególnie szybko ma wzrosnąć ilość traktorów do uprawy międzyrzędowej. W roku 1955 moc parku traktorowego pracującego na polach kołchozów, zwiększy się na każde 100 hektarów obszaru zasiewów o 70 procent w porównaniu z r. 1940 i o 30 procent w porównaniu z 1950 r. Ponadto zwiększa się w rolnictwie park samochodów ciężarowych, silników przenośnych i innych mechanizmów. Planowane jest zaopatrzenie rolnictwa w większą ilość nowych, bardziej udoskonalonych plugów, kultywatorów, siewników, maszyn do sprzętu bawelny, kombajnów do sprzętu buraków, kosłówek, maszyn do silosowania pasz, elektrycznego strzyżenia owiec, elektrycznego udoju krów i innych maszyn rolniczych. Zadanie MTS, sownych i kołchozów polega na tym, aby znacznie lepiej wykorzystać ten sprzęt techniczny.

W ciągu pięcioletniej należy rozszerzyć zastosowanie energii elektrycznej w rolnictwie. Jednym z najważniejszych zadań jest opracowanie udoskonalonych konstrukcji i zastosowanie w rolnictwie traktorów elektrycznych i maszyn rolniczych, korzystających z taniej energii elektrycznej, zwłaszcza w rejonach wielkich elektrowni wodnych.

Zwiększą się dochody kołchozów, wzrosną sumy przeznaczane na fundusz niepodlegający podziałowi, co umożli-

wi rozwój w szerokim zakresie budownictwa w kołchozach przez wykorzystanie inwestycji przede wszystkim do rozwijania gospodarki społecznej — do budowy budynków gospodarskich, pomieszczeń dla zwierząt gospodarskich, kanałów nawadniających i osuszających, zbiorników wodnych, do wykarczowania zarośli, zakładania leśnych pasów ochronnych, do budowy elektrowni kołchozowych i innych urządzeń.

W dziedzinie budownictwa sownego najważniejszym zadaniem jest zwiększenie towarowości, przede wszystkim pszenicy, wełny, cielęcej i półcielęcej, mięsa, jak

Zadania piętej pięcioletki w dziedzinie obrotu towarów, transportu i łączności

W dyrektywach w sprawie pięcioletniego planu pięcioletniego przewiduje się na podstawie wzrostu produkcji przemysłowej i rolniczej zwiększenie w ciągu pięciu lat detalicznego obrotu towarów handlu państwowego i spółdzielczego w przybliżeniu o 70 procent.

Przewiduje się znaczne zwiększenie sprzedaży najważniejszych artykułów żywnościowych i przemysłowych dla potrzeb ludności oraz przedmiotów przeznaczonych do zaspokajania potrzeb kulturalnych jak również artykułów gospodarstwa domowego. I tak w roku 1955 sprzeda się ludności produktów mięsnych w przybliżeniu o 90 proc. więcej niż w roku 1950, produktów rybnych — o 70 procent, tłuszczów zwierzęcych — o 70 procent, sera — dwukrotnie, cukru — dwukrotnie. Przewidziany jest również poważny wzrost sprzedaży towarów przemysłowych: tkanin bawełnianych, wełnianych, jedwabnych i lnianych w przybliżeniu o 70 procent, odzieży o 80 procent, obuwi o 80 procent, wyrobów trykotażowych — 2,2 raza. Sprzedaż przedmiotów przeznaczonych do zaspokajania potrzeb kulturalnych oraz artykułów gospodarstwa domowego powinna wzrosnąć następująco: mebli w przybliżeniu — 3 razy, naczyń metalowych — 2,5 raza, maszyn do szycia — 2,4 raza, rowerów — 3,5 raza, odbiorników radiowych i telewizyjnych — 2 razy, zegarków — 2,2 raza, lodówek, maszyn do prania i odkurzaczy — kilkakrotnie.

Przewozy ładunków wszystkimi środkami transportu zwiększą się w ciągu pięcioletnia w przybliżeniu o 46 proc. Przewozy ładunków w transporcie kolejowym wzrosną o 35—40 proc., w transporcie rzeczonym o 75—80 proc., w transporcie morskim o 55—60 proc., w transporcie samochodowym o 80—85 proc., w transporcie lotniczym — co najmniej dwukrotnie i w transporcie produktów naftowych rurociągami — w przybliżeniu pięciokrotnie.

Zwiększy się znacznie budownictwo nowych kolei. W piątej pięcioletniej liczba nowych linii kolejowych oddanych do stałego użytku ma być w przybliżeniu 2,5 raza większa niż w czwartej pięcioletniej.

Zaplanowano dalsze wyposażenie linii kolejowych na głównych kierunkach w nowoczesniejsze urządzenia sygnalizacyjne, w sprzęt zautomatyzowany oraz służący do blokowania, co zapewni zwiększenie zdolności przepustowej kolei i bezpieczeństwa ruchu pociągów.

Przemysł powinien zapewnić całkowite wyposażenie transportu kolejowego w lokomotywy i wagony oraz przystąpić do produkcji nowych, potężnych parowozów i lokomotyw elektrycznych i

również dostarczenie hodowli kołchozowej rasowych rozplodowców.

W celu polepszenia pracy sownych przewiduje się zakończenie kompleksowej mechanizacji wszystkich najbardziej pracochłonnych robót w polowej uprawie roślin, w hodowli, w sprzęcie i przygotowywaniu paszy.

W piątej pięcioletniej państwo inwestować będzie w gospodarkę rolną znaczne środki: wysokość inwestycji państwowych w rolnictwie zwiększy się w porównaniu z czwartą pięcioletnią w przybliżeniu 2,1 raza, a w budownictwie urządzeń wodnych 4 razy.

spalinowych, w tej liczbie lokomotyw z generatorami gazowymi.

Możliwości transportu rzeczowego rozszerzyły się znacznie w bieżącym pięcioletniu z chwilą uruchomienia kanału żeglownego Wołga — Don im. W. I. Lenina. Ponadto w piątym pięcioletniu dokonana zostanie rekonstrukcja wołżańska — bałtyckiego szlaku wodnego, a głębokość żeglowna na rzece Kamie zostanie zwiększona. Zbudowane już wielkie urządzenia hydrotechniczne — kanał Morze Białe — Bałtyk im. J. W. Stalina, kanał im. Moskwy, kanał żeglowny Wołga — Don im. W. I. Lenina — jak również planowana przebudowa wołżańsko-bałtyckiego szlaku wodnego oraz budowa elektrowni wodnych na Wołdze i Kamie — umożliwią w ciągu piątej pięcioletniej doprowadzenie w zasadzie do końca prac nad stworzeniem jednolitego głębokowodnego systemu żeglownego w europejskiej części ZSRR. Pilnym zadaniem minsterstwa floty rzecznej jest całkowite wykorzystanie tego systemu transportowego do przewozu masowych ładunków i pasażerów.

Dla znacznego zwiększenia fonyżu morskiej floty handlowej w tej liczbie tankowców, przewiduje się rozszerzenie bazy krajowego budownictwa statków morskich przez budowę nowych i rozbudowę istniejących stocznii oraz doków remontowych.

Planuje się zwiększenie przewozu ładunków na północnym szlaku morskim do rozmiarów zapewniających rozpatrywanie bez przerwy ludności, przedsiębiorstw i budowl Arktyki i Dalekiej Północy, uzupełnienie floty morskiej nowymi łamaczami lodów, przewidziany jest duży wzrost przewozu ładunków w dorzeczu rzeki Leny.

Zakres budowy autostrad o twardej nawierzchni powinien wzrosnąć w porównaniu z czwartą pięcioletnią o 50 procent, zwłaszcza w południowych rejonach, na Zakaukaziu oraz w republikach nad bałtyckich.

Należy poświęcić dużo uwagi lepszemu wykorzystaniu szybko rosnącego parku samochodowego i obniżeniu kosztów własnych przewozów w transporcie samochodowym. W tym celu przewidziany jest poważny wzrost udziału transportu samochodowego, przeznaczanego do publicznego użytku. W przewozach ładunków i pasażerów, planuje się ukończenie scalania istniejących i założenie nowych terytorialnych baz samochodowych o znaczeniu resortowym, opartych na rozrachun-

ku gospodarczym, rozszerzenie sieci warsztatów remontu samochodów i stacji technicznej obsługi samochodowej. Długość międzymiastowych, stale funkcjonujących linii autobusowych dla ruchu pasażerskiego, wzrosnąć w przybliżeniu dwukrotnie. We wszystkich większych miastach zorganizowany zostanie park taksówek.

Znacznie rozszerzy się sieć linii powiatowych, wzrosnąć tabor samolotów transportowych przez oddanie do użytku nowych samolotów, wyposażonych w nowoczesniejsze przyrządy nawigacyjne oraz wzrosnąć ilość portów lotniczych, wyposażonych w urządzenia umożliwiające pracę w ciągu całej doby.

W dziedzinie łączności przewiduje się rozwiniecie

Zadania piątej pięcioletki w dziedzinie dalszego wzrostu dobrobytu materialnego, ochrony zdrowia i kulturalnego poziomu narodu

Planowany wzrost socjalistycznej produkcji i podniesienie wydajności pracy zapewniają znaczne zwiększenie dochodu narodowego i dalsze podniesienie materialnego dobrobytu narodu. Dochód narodowy ZSRR w ciągu pięcioletniej wzrosnąć co najmniej o 60 proc., co zapewni dalsze poważne zwiększenie dochodów robotników i urzędników oraz dochodów chłopów.

Odpowiednio do wzrostu produkcji i wydajności pracy oraz odpowiednio do zadań w dziedzinie budownictwa kulturalnego, należy uwzględnić w planie zwiększenie liczby robotników i urzędników zatrudnionych w gospodarce narodowej w przybliżeniu o 15 proc. w roku 1955 w porównaniu z rokiem 1950.

W nowej pięcioletniej przeprowadzane będzie dalsze obniżanie cen artykułów masowego spożycia w handlu detalicznym. Nieustanne obniżanie cen jest najważniejszym środkiem systematycznego wzrostu realnej wartości płac robotników i urzędników oraz dochodów chłopów.

Realna wartość płac robotników i urzędników wzrosnąć w ciągu pięcioletniej, z uwzględnieniem obniżenia cen detalicznych, co najmniej o 35 procent. Fundusze państwowe, przeznaczone na ubezpieczenia społeczne robotników i urzędników, wzrosną w ciągu pięcioletniej w przybliżeniu o 30 procent w porównaniu z 1950 rokiem.

Podniesienie wydajności pracy kołchoźników, wzrost produkcji kołchozowej, zwiększenie produkcji roślinnej i zwierzęcej zapewni zwiększenie dochodów kołchoźników w pieniądzu i w naturze (w przeliczeniu pieniężnym) co najmniej o 40 procent.

W celu dalszego polepszenia warunków mieszkaniowych robotników i urzędników, należy zrealizować w piątej pięcioletniej zakrojony na szeroką skalę program nowego budownictwa mieszkaniowego. W tym celu inwestycje na budownictwo mieszkaniowe w miastach i osiedlach robotniczych wzrosną w przybliżeniu dwukrotnie w porównaniu z poprzednią pięcioletnią. W miastach i osiedlach robotniczych w zakresie samego tylko budownictwa państwowego przewiduje się oddanie do użytku nowych domów mieszkalnych o łącznej powierzchni około 105 milionów metrów kwadratowych.

Ponadto będzie prowadzone budownictwo indywidualnych domów mieszkalnych

międzydzielcowej sieci telefoniczno-telegraficznej oraz łączności radiowej. W celu polepszenia warunków odbierania audycji radzieckich rozgłośni radiowych na całym terytorium Związku Radzieckiego i w innych krajach świata zwiększa się poważnie moc rozgłośni radiowych. Rozszerzone zostaną prace nad zastosowaniem radiofonii fal ultrakrótkich i łączności. Moc miejskich stacji telefonicznych powinna wzrosnąć o 30—35 procent.

Odpowiednio do planu dalszego rozwoju transportu i łączności, państwowe nakłady inwestycyjne w transporcie i łączności powinny być zwiększone w piątej pięcioletniej w przybliżeniu o 63 procent w porównaniu z czwartą pięcioletnią.

przez ludność zarówno przy pomocy kredytu państwowego jak i własnych funduszy. Należy przy tym mieć na uwadze, że podczas gdy w poprzedniej pięcioletniej prowadzono w znacznych rozmiarach odbudowę zburzonych domów mieszkalnych, w bieżącej pięcioletniej budowane będą wyłącznie nowe domy mieszkalne wyższej jakości i bardziej komfortowe. W okresie piątej pięcioletniej wypadnie rozwiązać poważne zadania w dziedzinie ochrony zdrowia. Przewidziano jest dalsze rozszerzenie sieci szpitali, poradni, domów położniczych, sanatoriów, domów wypoczynkowych, żłobków i przedszkoli. Liczba łóżek w szpitalach zwiększy się co najmniej o 20 proc., ilość miejsc w sanatoriach — w przybliżeniu o 15 proc., w domach wypoczynkowych — o 30 proc., w żłobkach — o 20 proc. w przedszkolach — o 40 proc. Zapewnione będzie dalsze wyposażenie szpitali, poradni i sanatoriów w najnowocześniejszy sprzęt lekarski i podniesiona zostanie kultura ich pracy. Liczba lekarzy w kraju zwiększy się w ciągu pięcioletnia co najmniej o 25 proc.

Zapewnia się dalszy rozwój kultury fizycznej i sportu.

Jednocześnie ze wzrostem dobrobytu materialnego ludności należy zapewnić dalszy rozwój kultury socjalistycznej. Stoi przed nami zadanie przejścia do końca pięcioletniej do systemu nauczania siedmioletniego do powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletniej powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stołach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych; jak również zadanie przygot

Referat przewodniczącego Państwowego Komitetu Planowania ZSRR towarzysza M. Z. Saburowa

(Ciąg dalszy ze str. 4)

do wprowadzenia nauczania politechnicznego w szkoła średniej i podjęcie kroków niezbędnych do przejścia do powszechnego nauczania politechnicznego.

Wielką pomoc ze strony państwa otrzymała w nowej pięcioletniej planie nauka radziecka, odgrywająca ważną rolę w zapewnieniu postępu technicznego w ZSRR i w rozwoju kultury socjalistycznej.

W celu lepszego zaspokojenia rosnących potrzeb kulturalnych ludności, należy zapewnić w planie pięcioletniej planie dalszy rozwój kinematografii i telewizji, bibliotek, klubów, prasy. Trzeba rozszerzyć sieć kin i zwiększyć w ciągu pięciu lat ilość urządzeń kinowych w przybliżeniu o 25 procent oraz zwiększyć produkcję filmów, zwłaszcza kolorowych. Sieć masowych bibliotek zwiększy się w ciągu pięciu lat co najmniej o 30 procent, a klubów o 15 procent, przy czym prace ich w dziedzinie obsługi ludności ma być równocześnie usprawniona. Przewiduje się znaczny wzrost nakładu literatury pięknej i naukowej, podręczników, czasopism i dzienników, rozszerzenie przemysłu poligraficznego i polepszenie jakości prasy oraz szaty graficznej książek.

Stosownie do planowego rozwoju ochrony zdrowia, oświaty oraz instytucji naukowych i kulturalno-oświatowych, wysokość inwestycji na te cele wzrosła w ciągu pięciu lat w przybliżeniu o 50 procent w porównaniu z poprzednią pięcioletnią.

Oto najważniejsze zadania nowego planu pięcioletniego w dziedzinie gospodarki narodowej i podniesienia materialnego i kulturalnego poziomu życia mas pracujących. Świadczy o tym, że rozwój ekonomiki radzieckiej postępuje gigantycznymi krokami naprzód. Wiadomo, że pierwsze trzy pięcioletnie plany, a ściślej mówiąc 13 lat budownictwa pokojowego, które poprzedziły wielką wojnę narodową, były okresem olbrzymiego wzrostu produkcji. Charakterystyczny ten okres towarzyszył Stalinowi wskazywał, że „takiego niebywałego wzrostu produkcji nie można uważać za zwykły rozwój kraju od zaoferowania do postępu. Był to krok, przy pomocy którego nasza ojczyzna przekształciła się z kraju zaoferowanego w przodujący, z rolniczego — w przemysłowy”.

Obecnie Związek Radziecki rozporządza jeszcze większymi możliwościami zwiększenia produkcji socjalistycznej. Jeśli porównamy zadania nowego planu pięcioletniego w zakresie wzrostu produkcji z faktycznymi wynikami rozwoju gospodarki narodowej w ciągu pierwszych trzech pięcioletek (trzynastu lat), zobaczymy, że piąta pięcioletka pod względem przyrostu produkcji w wielu najważniejszych gałęziach równa się sumie trzech przedwojennych pięcioletek, a w niektórych gałęziach nawet przewyższa tę sumę.

Nowa pięcioletka zapewni dalszy rozwój ekonomiki i kultury wszystkich republik związkowych. Plan pięcioletni jest nowym dobitnym wyrazem wzmacniającej się coraz bardziej przyjaźni między narodami Związku Radzieckiego, ich wspólnego dążenia do jednego celu — zbudowania społeczeństwa komunistycznego i wszechstronnego umocnienia potęgi ekonomicznej

ZSRR jako niewzruszonej podstawy rozkwitu wszystkich narodów naszej ojczyzny.

Przekonywającym przykładem ogromnej troski rządu radzieckiego o zaspokojenie potrzeb republik związkowych są m. in. zadania w zakresie rozwoju w ciągu pięcioletniej planie gospodarki i kultury Litewskiej SRR, Łotewskiej SRR i Estońskiej SRR.

Już w wyniku czwartej pięcioletki produkcja przemysłowa w Litewskiej SRR, Łotewskiej SRR i Estońskiej SRR zwiększyła się w porównaniu z 1940 rokiem 2,8 raza, a w planie pięcioletnim ma znów znacznie wzrosnąć.

W Litewskiej SRR, Łotewskiej SRR i Estońskiej SRR przewiduje się dalszy rozwój hodowli o wysokiej produktywności, zwłaszcza bydła mlecznego i trzody chlewnej. W republikach tych przeprowadzone zostaną prace nad osuszaniem bagien. Zwiększy się tam sieć ośrodków maszynowo-rolniczych, wyposażonych w traktory i maszyny rolnicze.

Mają być wykonane niezbędne prace nad przebudową linii kolejowych, nastąpić ma usprawnienie żeglugi i zwiększenie przewozów pasażerskich i towarów w dorzeczu rzek Niemna i Dźwiny. Przewidziane jest zbudowanie mostów na Niemnie w Kaunas i na Dźwinie w Rydze. Nowy plan pięcioletni zapewnia dalszy rozwój transportu morskiego i portów morskich w Litewskiej SRR, Łotewskiej SRR i Estońskiej SRR. Planuje się na znaczną skalę budowę i rekonstrukcję autostrad.

Nastąpić ma poważny rozwój służby zdrowia i kultury. W ciągu pięcioletnia liczba łóżek szpitalnych w Litewskiej SRR zwiększy się w przybliżeniu o 40 procent, w Łotewskiej SRR — o 30 procent i w Estońskiej SRR — o 30 procent.

Przewiduje się zwiększenie liczby nowych słuchaczy w Instytutach pedagogicznych Litewskiej SRR 2,3 raza, w Łotewskiej SRR — o 90 procent i w Estońskiej SRR — o 60 procent.

Równie poważne zadania przewidziane są w dziedzinie rozwoju gospodarki i kultury innych republik związkowych.

Ogólne rozmiary państwowego budownictwa inwestycyjnego w latach 1951—1955 mają być zwiększone w porównaniu z czwartą pięcioletką w przybliżeniu o 90 procent, przy czym kredyty na ten cel mają wzrosnąć o 60 procent. Różnica między rozmiarami budownictwa inwestycyjnego a wysokością kredytów przez znaczących na ten cel — wyrównana będzie odpowiednim obniżeniem kosztów własnych budownictwa przez podniesienie wydajności pracy, zmniejszenie nakładów, obniżenie cen materiałów budowlanych i urządzeń.

Dla wykonania nakreślonego planu robót inwestycyjnych należy zmobilizować rezerwy wewnętrzne i źródła akumulacji we wszystkich ogniwach gospodarki narodowej.

Najważniejszym źródłem wzrostu produkcji socjalistycznej, obniżenia kosztów własnych i zwiększenia akumulacji jest podniesienie wydajności pracy. W ciągu pięcioletnia wydajność pracy ma wzrosnąć w przemyśle w przybliżeniu o 50 procent, w budownictwie — o 55 procent i w rolnictwie — o 40 procent. Około 3/4 całego

przyrostu produkcji przemysłowej w planie pięcioletnim uzyska się dzięki zwiększeniu wydajności pracy. Tak więc produkcja przemysłowa ma zwiększyć się w zasadzie dzięki podniesieniu wydajności pracy.

Podstawą takiego wzrostu wydajności pracy jest nieustanne polepszanie technicznego wyposażenia, stosowanie w produkcji osiągnięć przodującej nauki i techniki. Jak również dalsze polepszenie sytuacji materialnej ludności oraz podnoszenie poziomu kulturalnego i technicznego mas pracujących.

W ciągu planu pięcioletniego doprowadzona zostanie w zasadzie do końca mechanizacja robót ciężkich i pracochłonnych, a ilość energii elektrycznej, przypadającej na jednego robotnika w przemyśle wzrosła w roku 1955 w porównaniu z rokiem 1950 o 70 proc., zaś w porównaniu z rokiem 1940 — 2,6 raza. W produkcji socjalistycznej istnieją szczególnie sprzyjające warunki dla szerokiego rozwoju mechanizacji i elektryfikacji pracy. W ZSRR, gdzie nie ma bezrobocia, maszyny na równi z zaoszczędzaniem pracy społeczeństwu, zmniejszają wysiłek pracowników.

W ciągu pięcioletnia przewiduje się obniżenie kosztów własnych produkcji przemysłowej w przybliżeniu o 25 procent, kosztów robót budowlanych o najmniej o 20 procent, kosztów własnych robót traktorowych w ośrodkach maszynowo-rolniczych o 25 procent, przewozów kolejowych o 15 procent i kosztów obrotu w handlu detalicznym o 23 procent.

Konieczne jest także znaczne zmniejszenie wydatków związanych z dostawami, przechowywaniem i zbytem artykułów rolniczych. Jak również nakładów organizacji zbytu w przemyśle.

Ażby wykonać zadania planu pięcioletniego w dziedzinie obniżenia kosztów produkcji i kosztów obrotu, konieczne jest obok podniesienia wydajności pracy przestrzeganie jak najściślejszego reżimu oszczędności zasobów materiałowych w drodze likwidacji nadwyżek w zużyciu materiałów i urządzeń, w drodze wzmocnienia walki przeciwko brakom i braku, stosowania oszczędnościowych gatunków materiałów oraz w drodze szerokiego stosowania pełnowartościowych materiałów zastępczych i przodującej technologii produkcji. Należy również zapewnić znaczną obniżkę kosztów utrzymania aparatu administracyjnego w przedsiębiorstwach i instytucjach.

Szczególną uwagę należy poświęcić obniżeniu kosztów budownictwa. Koszty budownictwa, mimo znacznego wzrostu prac inwestycyjnych i wyposażenia budownictwa w przodującą technikę, wciąż jeszcze są wysokie. Trzeba doprowadzić do tego, ażeby budowa fabryk i zakładów przemysłowych, dróg i budynków mieszkalnych, szpitali i szkół kosztowała państwo z każdym rokiem coraz mniej.

Trzeba zapewnić jak najostrzejszą dyscyplinę państwową w dziedzinie wykonywania narodowych planów gospodarczych, kierując się przy tym wskazaniem partii i rządu, że wykonanie planu państwowego jest bezwzględnie obowiązkem każdego przedsiębiorstwa. Plan państwowy powinien być wykonywany nie tylko jeśli chodzi o globalną produkcję,

lecz również jeśli chodzi o rodzaj, asortyment i jakość wyrobów, wydajność pracy i koszty własne produkcji.

Realizacja zadań postawionych przez nowy plan pięcioletni wymaga polepszenia planowania gospodarki narodowej. Jednym z najważniejszych zadań planowania jest zapewnienie właściwej proporcji w rozwoju poszczególnych gałęzi przemysłu i gospodarki narodowej, ujawnienie i wykorzystanie wewnętrznych rezerw wzrostu produkcji.

Pomyślne wykonanie pięcioletniego planu pięcioletniego umożliwi znaczne zwiększenie rezerw. Dyrektywy w sprawie planu pięcioletniego przewidują dwukrotne zwiększenie w ciągu pięcioletnia państwowych rezerw materiałowych i żywnościowych, które mogą zabezpieczyć kraj przed wszelkimi ewentualnościami.

Towarzysz Wykonanie nowego planu pięcioletniego będzie wielkim krokiem naprzód na drodze rozwoju od socjalizmu do komunizmu.

Stalinowskie plany pięcioletnie miały zawsze niezwykle doniosłe znaczenie międzynarodowe. Charakterystyczne wyniki pierwszej pięcioletki towarzyszył Stalin podkreślał, że „żaden krok na drodze budownictwa gospodarczego, w naszym kraju nie wywoływał takiego oddźwięku wśród najrozwiniętszych warstw krajów kapitalistycznych Europy, Ameryki, Azji, jak sprawa planu pięcioletniego, jego rozwoju, jego realizacji”.

Pięcioletni plan Związku Radzieckiego — to plan pokojowego budownictwa gospodarczego i kulturalnego. Jego wykonanie będzie nowym wielkim wkładem w dzieło utrwalenia pokoju na całym świecie. Pokojowa polityka rządu radzieckiego, która znalazła swe ucieleśnienie w nowym planie pięcioletnim, zakłada możliwość pokojowego współistnienia systemu socjalistycznego i systemu kapitalistycznego, wyraża ożywiającą cały naród radziecki niezłomną wolę pokoju i całkowitej odpowiedzialności za światowy interes mas pracujących wszystkich krajów.

Nowy plan pięcioletni będzie sprzyjał dalszemu utrwaleniu i rozszerzeniu współpracy gospodarczej i braterskiej przyjaźni między Związkiem Radzieckim i krajami demokracji ludowej oraz rozwojowi stosunków gospodarczych ze wszystkimi krajami pragnącymi rozwoju w miarę handlowej na zasadach równouprawnienia i wzajemnych korzyści.

Nowy plan pięcioletni podnosi międzynarodowy autorytet Związku Radzieckiego. Miliony ludzi we wszystkich krajach przekonują się coraz bardziej o wyższości socjalistycznego ustroju społecznego, radzieckiej polityki pokoju i rozwoju przyjaźni i stosunków między narodami.

Opublikowanie projektu dyrektyw XIX Zjazdu partii w sprawie pięcioletniego planu pięcioletniego wywołało ogromne zainteresowanie i żywy oddźwięk we wszystkich bez wyjątku krajach. Masy pracujące całego świata gorąco witają nową pięcioletkę stalinowską, pięcioletkę pokojowego budownictwa i dalszego rozwoju dobrobytu narodów.

W ZSRR projekt dyrektyw w sprawie pięcioletniego planu pięcioletniego spotkał się z powszechną aprobatą organizacji partyjnych, klasy robotniczej, chłopów i inteligencji. Masy pracujące Związku Radzieckiego, natychmi-

nie programem dalszego szybkiego rozwoju socjalistycznej ekonomiki i kultury na drodze do komunizmu, powitały Zjazd partii wspaniałymi osiągnięciami produkcyjnymi. W ciągu 9 miesięcy 1952 r. globalna produkcja przemysłu ZSRR wzrosła o 12,5 procenta w porównaniu z odpowiednim okresem roku ubiegłego, wysokość inwestycji w gospodarce narodowej — o 15 procent, a przeciętny załadunek wagonów kolejowych na dobę — o 10 procent. Zebrano olbrzymie plony zbóż, dobiega końca spręż bogatych zbiorów roślin przemysłowych, jarzyn i ziemniaków.

Dyskutując nad projektem dyrektyw w sprawie planu pięcioletniego, organizacje partyjne oraz poszczególni członkowie partii i towarzysze bezpartyjni wystąpili z wieloma uwagami i uzupełnieniami. Przytłaczająca większość tych uwag konkretnie projekt dyrektyw odpowiednio do zadań i specyfiki rozwoju gospodarki tego czy innego obwodu, kraju, republiki lub oddzielnie poszczególnych gałęzi gospodarki narodowej.

Proponuje się zwiększanie produkcji tej lub innej gałęzi przemysłu, ściślej speцыzowanie zadań w dziedzinie rozwoju rolnictwa i transportu, budowę przedsiębiorstw przemysłowych, elektrycznych, linii kolejowych i autostrad, potrzebnych danej obwodowi, krajowi, republice.

Wobec tego, że dyrektywy w sprawie planu pięcioletniego go powinny wytyczać gospodarce narodowej jedynie główne zadania i nie mogą zawierać szczegółów, wszystkie liczne propozycje organizacji partyjnych, poszczególnych komunistów i towarzyszy bezpartyjnych, konkretyzujące projekt dyrektyw, należałoby rozpatrzyć i wykorzystać przy opracowaniu, na podstawie dyrektyw XIX Zjazdu, planu pięcioletniego.

Jednakże przy ostatecznej redakcji projektu dyrektyw wskazane byłoby przyjąć pewne poprawki. W szczególności w dziedzinie przemysłu należałoby położyć nacisk na rozwój automatyzacji w przemyśle budowy maszyn, w dziedzinie gospodarki rolnej — na rozwój leśnictwa i pszczelarstwa, w dziedzinie łączności — na rozwój radiofonizacji, w dziedzinie pracy — na podjęcie kroków w kierunku dalszej poprawy ochrony pracy i jej warunków sanitarnych.

W krajach demokracji ludowej projekt dyrektyw w sprawie pięcioletniego planu pięcioletniego wywołał również wzrost aktywności politycznej i produkcyjnej mas pracujących i pogłębił zainteresowanie radzieckim budownictwem gospodarczym, które stanowi wzór dla wszystkich narodów krocących drogą socjalizmu i demokracji. Masy pracujące krajów demokratycznych powitały z zadowoleniem pięcioletni plan dalszego rozwoju potęg gospodarczej ZSRR. Widzą one w nim niezawodną gwarancję pokoju na całym świecie i realną przesłankę dalszego utrwalenia i rozszerzenia stosunków gospodarczych między ZSRR i krajami demokracjami. Dla uczczenia XIX Zjazdu partii robotniczej i chłopów krajów demokracji ludowej podjęli zobowiązania w dziedzinie wykonania i przekroczenia swych planów pięcioletnich.

Na masach pracujących krajów kapitalistycznych, na które spada coraz więcej ciężarów w związku ze wzmagającą się militarystką gospodarki kapitalistycznej, olbrzymie wrażenie wywar-

przewidywany przez pięcioletni program dalszego wzrostu poziomu życia narodu. Przekonują się one z każdym dniem coraz bardziej, że tylko w warunkach socjalizmu możliwa jest pokojowa praca i dobrobyt całego społeczeństwa.

Wszystkie gazety burżuazyjne poświęcają wiele uwagi nowej pięcioletce radzieckiej. Jest rzeczą znamionną, że — jeśli do poprzednich pięcioletek prasa burżuazyjna odnosiła się z reguły sceptycznie i wielu polityków burżuazyjnych uważało nawet czwartą pięcioletkę za niewykonaną bez pożyczek amerykańskich, to obecnie wobec niewątpliwych sukcesów w wykonaniu planów radzieckich, burżuazyjna opinia publiczna nie uważa już tego pięcioletniego planu za nierealny.

Piąta pięcioletka stała się nowym wymownym potwierdzeniem pokojowej polityki rządu radzieckiego i zadała poważny cios podżegaczom wojennym. Dlatego właśnie reakcyjne dzienniki burżuazyjne obrzucają projekt dyrektyw w sprawie pięcioletniego planu pięcioletniego stekiem kłamstw i oszczerstw, usiłując ukryć przed narodem pokojowy charakter pięcioletki i przypisać jej nieistniejące agresywne cele i zadania.

Towarzysz Stalin wyjaśnił już, że niesposób rozwijać przemysł cywilny, prowadzić gigantycznego budownictwa cywilnego i obniżać systematycznie cen towarów masowego spożycia, a zarazem mnożyć siły zbrojne i rozwijać przemysł wojenny. Kłamstwa na temat rzekomych agresywnych zamiarów Związku Radzieckiego, rozpowszechniane są po to, ażeby wprowadzić w błąd masy pracujące krajów kapitalistycznych, narzucić im to kłamstwo o ZSRR i drogą oszustwa wciągnąć je do nowej wojny światowej, organizowanej przez reakcyjne koła Stanów Zjednoczonych. Jednakże systematyczny wzrost dobrobytu mas pracujących i rozwój pokojowych gałęzi gospodarki narodowej i kultury w ZSRR oraz pogarszająca się stale sytuacja mas pracujących i rozwój militarystyki w krajach kapitalistycznych rozbijają to ordynarne kłamstwo burżuazyjnej propagandy.

Towarzysz Promotorem nowego planu pięcioletniego, tak samo jak poprzednich planów pięcioletnich, jest nasz wódz i nauczyciel, towarzysze Stalin! (oklaski).

Przed Zjazdem ogłoszona została nowa praca towarzysza Stalina „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR”, która uzbraja naszą partię w wiedzę o prawach ekonomicznych socjalizmu, w teorię zbudowania komunizmu w ZSRR, w wiedzę o naukowych zasadach planowania gospodarki narodowej.

Plan pięcioletni opracowany w myśli wytycznych partii i rządu, ludzie radzieccy witają nowym potężnym zwycięstwem aktywności produkcyjnej i powszechnego współzawodnictwa socjalistycznego — o zwycięstwo planu pięcioletniego.

Ludzie radzieccy nie będą oszczędzali sił, ażeby zapewnić pomyślne wykonanie i przekroczenie nowego planu pięcioletniego. Ścisłe odpowiedzialność wokół partii komunistycznej, wokół swego ucieleśnianego wodza i nauczyciela wielkiego Stalina, naród radziecki kroczy zdecydowanie naprzód do komunizmu (długotrwałe oklaski).

Młodzieży! Przekuwajmy w czyn Ślubowanie Złotowe, pracą i nauką popierajmy program wyborczy Frontu Narodowego!

Szybkoletnie członko tak oszalałe błędną pomysłami nitkami osnowy. Tam i z powrotem. Nerwowe i zniecierpliwione tak gdy by pędziło krośniarkę... Prędeję, prędeję... Nagle zamiera. Co to? Czy krosna się popsuły? Nie, po prostu przerwała się nitka. Czuje ręce szybko ją zawiązują i po sekundzie krosna znów stuka

— wspaniała atmosfera zgranego kolektywu i ogromny, tętnący jakąś dziwną świeżością zapach do pracy.

Często w ruchu krosna istnieją, spowodowane jakimś uszkodzeniem lub brakiem wątku, t.j. przestoje które są tak płatne jak normalne godziny. Kiedy w rozmowie z Mietkiem Dudarczykiem zadaliśmy „chytne” pyta-

ją przestoje, ale uważam to za zwykłe świństwo i szkodnictwo”.

Inny wypadek: Podczas pierwszej zmiany obserwowałem pracę jednego z tkaczy, chłopaka w brązowym swetrze. Gdy o godz. 13.30 druga zmiana zaleła swe stanowiska, spostrzegłem, że ów chłopiec znów stoi przy swoim krosnie. Podeszedłem doń. — Jak to kolego? To wyrobicie przez dwie zmiany? Uśmiechnął się zmieszany. „Nie, ale przed południem zakładano mi nową osnowę, więc musiałem dopilnować i sprawdzić, czy krosna idą dobrze”.

Zastanawiałem się skąd w tej młodzieży rodzi się nowy, tak wspaniały stosunek do pracy. Myślę, że wytłumaczenie jest jedno — są spokojni i pewni, że nie grozi im bezrobocie, że pracują dla siebie, dla swych rodzin, dla swego narodu. I jeszcze coś. Czują na każdym kroku nad sobą opiekę dyrektora, organizatorów, radzących, partyjnych, radzących, radzących. Dlatego też chętnie słuchają swych majstrów, uważając ich za swych starszych przywódców, a ci odpłacają im za to zaufaniem i głębokim przywiązaniem i ojcowską wprost opieką. Gdy rada zakładowa zawiadomila majstrów Pawła Piskorzę, że ma przydzielony na październik urlop, słysząc o tym nie chciał. „Ja pójdę sobie na urlop, a co będzie z moją brygadą? Nie zostawie ich samych, bo jeszcze mi coś sknoca i co wtedy...”

W takiej atmosferze wyrosła tkaczka — przodownica Eugenia Ostrowska, która swe zobowiązanie przedwyborcze wykonała do 3 października w 448 procentach i dodatkowo da 25 tys. rzutów, w takiej atmosferze wyrosła Irena Iwanuk, szczytująca się tym, że o 305 procent przewyższyła wysokość swego zobowiązania; ofiaruje ona państwu dodatkowo także 25 tys. rzutów. W takiej samej atmosferze Waldemar Kulesza...

— „Gdzie do cholery podział się ten bumelant! Oczywiście znowu śpi w kacie”. — Żle było z Waldemarem Kuleszą. Do pracy spóźnił się, bazy akordowej nie wykonywał, tkal niedbale, korystał z każdej okazji, by się gdzieś ulotnić. Jako przewodniczący koła ZMP „zawalał na całego”. Wyznaczał zebraniam i nie przychodził na nie, kandydat do ZMP miesiacami prosił go o deklarację. Upomniany obiecywał po prawe, ale słowa nie dotrzymywał. Chciano go już wyrzucić z fabryki, ale po namyśle zdjęto dyscyplinarnie ze stanowiska przewodniczącego ZMP i skierowano z krosien do magazynu. To nim wstrząsnęło. Było mu wstyd przed kolegami — tkaczami. Jednak czuł się związany z brygadą. W magazynie czegoś mu brakowało... Reszty dokonał ostro, ale koleżeńskie rozmowy i umiejętność podejścia opiekuna brygady młodzieżowej towarzyszącej Lebiędzy. Kulesza wrócił do brygady i odtąd mimo, że jeszcze od czasu do czasu „brykał”, wykres wykonywania jego planu — powoli ciągnął się ku górze.

Zżył się z sobą młodzi tkacze. W wolnych chwilach po pracy tańczy, śpiewają, uczą się wierszy w fabrycznym zespole artystycznym. A w niedziele, jeśli dopisuje pogoda, jada z występiami na wieś do spółdzielni i PGR-ów.

Realizacja programu wyborczego Frontu Narodowego da tej młodzieży jeszcze większe możliwości rozwoju. Wzrosną ich realne płace, otrzymają nowe piękne mieszkania, zdobędą średnie wykształcenie, jeszcze radośniej sze będzie ich życie.

W. Goszczyński

Zrodziła nas ciemność suterena,
Placz matki do snu nas kołysał,
Nie często pachniała nam chlebem
Przeżytych barlogów stęchłizna.

Krew ojca wsiąknęła w bruk leżący,
Gdy śpiewał o boju ostatnim,
Krew brata pił beton wlepienny,
Do snu nas kołysał płacz matki.

*

Pokryły się pola zielenią,
A zieleń grobami zakwitła,
Gdy w Gwardii Ludowej szeregiach
Szia młodość po prawo do życia.

*

Pokryły się pola zielenią,
A zieleń kłosami zakwitła,
Zapachniał świat słońcem i chlebem,
Choć jeszcze strzelali zza węgla.

Huczały na polach traktory,
Kłapały płomienie hutnicze,
Nad gruzami dźwigał się mosty
W przyszłość, wysnioną wśród bitew.

*

Wśród burzy zrodziła,
Wyrosła wśród bitew,
My —
Młode pokolenie
Walki i zwycięstw.

WŁADYSŁAW WOJCIECHOWSKI
(Fragmenty poematu)

Członkowie przedawającej brygady młodzieżowej im. B. Bieruta z zakładu „A” BZPW im. dyr. Sierżana.

ja młarowo. Ruch krosniarki Ostrowskiej są spokojne i opanowane. Mimo, że pracuje na 2 krosnach, i że zbliża się koniec zmiany, nie widać po niej zmęczenia. Jest świeża i uśmiechnięta.

W jasnej, pełnej powietrza hali na stojących w jednym rzędzie krosnach brygady młodzieżowej zakładu „A” BZPW im. Sierżana trwa już od wielu dni zaceta walka o wykonanie podjętych dla uczczenia wyborów i XIX Zjazdu WKP(b) zobowiązań.

Historia powstania brygady jest krótka. W lipcu br. zabrakło na krosnach 12 tkaczy. Wyjście było jedno. Przejście na ruch wielowarstwowy. Inicjatywę podjęła młodzież. Sami dobrali się młodzi tkacze i stworzyli własną brygadę. Andrzej Dziemian stanął przy 3 krosnach. Za nim poszli Ryszard Kędyś, Eugeniusz Ostapowicz i inni. Wyłom został dokonany. Przykład pierwszych pociągnął innych. Dziś w brygadzie jest 2 czterowarstwowców, 4 pracuje na trzech krosnach, 22 „dwójkarzy”, a tylko 5 obsługujących po jednym krosnie. Tak samo jak dawniej stukają dziś krosna, tak samo snują się nitki, ale ludzie pracują inaczej.

Niektórzy początkowo z nieufnością przyjęli myśl o brygadzie. „Póki smarkacze pracują między nami, to im jakoś idzie, jak się zbiora razem, o robocie nie będzie mowy. Nic z tego nie wyjdzie i tylko zawał nam plan”. Ale kiedy „smarkacze” nie tylko nie zawalili, ale zaczęli „bić plany”, stare, doświadczone wygi tkackie zaczęły inaczej na nich patrzeć.

— Oj, początkowo ciężko było z nimi dość do ładu — śmieje się kierownik tkalni Władysław Korsak. — Przyjechało bractwo przeważnie ze wsi. Dużo zakład przemysłowy oszalał ich i gubił. A byli i tacy, co myśleli, że „fabryczni to nie nic, nie robia, tylko forsę biorą”. Po trzech miesiącach przeszkolenia około 20 chłopców i dziewcząt rozpoczęło samodzielną pracę. Otworzyła się przed nimi droga do przyszłości.

Nie od razu tkali dobrze. Brak wprawdy i doświadczenia niejednokrotnie dawał się we znaki. Powstawały błędy. Ale od czego byli majstrowie: Mieczysław Kineła i Paweł Piskorz. Gdy młody tkacz nie dawał sobie z maszyną rady, spieszyli z pomocą, cierpliwie wyjaśniali, dawali otuchy. Nie poprzestano na jednorazowym szkoleniu. Ludzi douczano stale w toku produkcji, metodą inż. Kowalowa. W ten sposób doskonala z każdym miesiącem swe umiejętności i przechodzą na coraz większą ilość krosien.

Każdego, kto obserwuje dużej brygadę, urzeka jedno

nie: „Po co właśnie blicie się o skrócenie czasu remontu maszyn, o dostateczną ilość wątku i osnowy, przecież i tak wam za te przestoje płacą” — młodzieńki tkacz oburzył się szczerze: „Jak to, a plan? Przecież bym normy nie wyrobił. Jak bym wyglądał przed kolegami. Są wprawdzie u nas tacy, którzy nie wykonują swej bazy akordowej specjalnie powodu-

Sprawnie i wesoło idzie robota. Dookoła rozlegają się śmiechy, śpiew, docinki, przekomarzenie. To przedawająca młodzieżowa brygada produkcyjna Państwa Roszarni Lnu i Konopi na Wysokim - Stoczku wykonuje podjęte z okazji XIX Zjazdu WKP(b) zobowiązania.

Młodzież Białostocka pod kierownictwem ZMP przygotowuje się do wyborów

Setkami metrów tkanin, ty słaciami kilogramów przędzy dodatkowej produkcji, sprawny przeprowadzeniem się wów jestennych, lepszymi wynikami w nauce dzielna młodzież Białostocka da je wyraz pełnego poparcia programowi wyborczego Frontu Narodowego. W fabrykach, gromadach i wyższych uczelniach rozwija się potężny czyn produkcyjny na cześć wyborów i XIX Zjazdu WKP(b).

Młodzieżowa Sztafeta Wyborcza przebiega wszystkie zakłady pracy, gromady, szkoły i urzędy naszego województwa, gromadząc na zebraniach i wiecach ponad 9 tys. młodzieży. Blisko 800 zobowiązań produkcyjnych wartości około 6 mil. złotych — oto dotychczasowy dorobek wielkiego czynu, z którym młodzież Białostocka idzie do wyborów. W wielu zakładach pracy powstają nowe brygady produkcyjne. W Państwowej Fabryce Pluszu w Białymstoku brygady młodzieżowe postanowiły zastosować w swej pracy metodę Zandarowej, podobnie jest w zakładach włókienniczych w Michałowie i innych.

Do tych osiągnięć w poważnym stopniu przyczyniła się organizacja ZMP-owska, przykład jej członków i działalność jej agitatorów.

Organizacje ZMP-owskie biorą aktywny udział w pracy komitetów obwodowych, w doręczaniu zawiadomień o zebraniach wyborczych, rozklejaniu plakatów, wypisywaniu hasel itp.

Obok tych poważnych osiągnięć w pracy wielu organizacji ZMP-owskich występują jeszcze braki, które w toku kampanii przedwyborczej powinniśmy jak najszybciej usunąć.

Dotrzeć do każdego młodego człowieka

Czołowym zadaniem ZMP jest dotarcie do każdego młodego człowieka z programem wyborczym Frontu Narodowego, przekonanie całej młodzieży o słuszności hasel programu, przyciągnięcie wszystkich młodych ludzi do aktywnego udziału we Frontie Narodowym walki o pokój i Plan 6-letni. W wielu zakładach pracy, gromadach, szkołach organizacje ZMP-owskie skutecznie wypełniają to odpowiedzialne zadanie. Np. w Naprawczych Warsztatach Drogowych w Grajewie młodzież agitatorzy przeprowadzały częste rozmowy z młodzieżą niezorganizowaną. ZMP-owcy organizują wieczornice i dyskusje.

Jednak nie wszędzie udział organizacji ZMP-owskich w

kampanii przedwyborczej jest dostatecznie aktywny. Np. w gm. Ruda odczuwa się całkowity brak pracy agitacyjnej wśród młodzieży. Również nie wszystkie zarządy powiatowe operatywnie kierują pracą polityczną w terenie. Wymienić tu trzeba ZP ZMP w Wysokim - Mazowieckim, który słabo orientuje się w działalności zarządów gminnych ZMP na swoim terenie.

„Czynem produkcyjnym głosujemy na listy kandydatów Frontu Narodowego” — oto hasło, którym żyć powinna cała młodzież polska.

Wzmocnić więź z młodzieżą niezorganizowaną

W kampanii wyborczej organizacja winna dotrzeć do całej młodzieży, do wszystkich zakładów pracy, małych warsztatów, do wszystkich gromad i osiedli. Wszędzie, gdzie jest młodzież, propagandyści, agitatorzy i aktywiści ZMP powinni wyjaśniać jej cele i program Frontu Narodowego. Szczególną uwagę należy zwrócić na pracę wśród młodzieży wahającej się jeszcze i niezdecydowanej, śmiało walczyć z wpływami wroga.

Rozwijać bogatsze formy działalności propagandowej

Zadaniem organizacji ZMP jest ożywić działalność świetlic fabrycznych, gromadzkich i szkolnych, organizować brygady artystyczno-propagandowe.

Organizowanie wieczornic, dyskusji nad zagadnieniami związanymi z programem wyborczym i ordynacją wyborczą, przeprowadzenie wieczorów pytań i odpowiedzi — oto niektóre formy działalności propagandowej, którą rozwijać powinniśmy wśród najszerzych rzesz młodzieży.

Wielkie święto młodego pokolenia

Wybory do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej stanowią dla młodzieży szczególnie doniosłe święto. Po raz pierwszy udział w głosowaniu brać będą młodzi ludzie, którzy ukończyli 18 rok życia, którym Konstytucja zagwarantowała pełne praw obywatelskich.

Wielki ten zaszczyt nakłada jednocześnie na młodych wyborców obowiązek szczególnie ofiarnej pracy dla Ojczyzny.

Konstanty Leszczyński
z-ca kier. wydz. propagandy
ZW ZMP

Telefon	Opłaty	Adres
TELEGRAM		
PRZEDZALNIA ZAKŁADU BZPW IM. DYR. SIERŻANA UL. ORZESZKOWEJ 17 BIAŁYSTOK BRYGADA MŁODZIEŻOWA IM. B. BIERUTA ZAKŁADU „A” BZPW IM. DYR. SIERŻANA NIE MOŻE PODNYŚCZYĆ WYKONANIA SWYCH DODATKOWYCH ZOBOWIĄZAŃ PRZEDWYBORCZYCH PONILMAŻ OTĄŻYMUJE OD WAS ZA MAŁO WĄTKU, A ZWASZ CZA OSNOWY, MUSICIE WZMOC WASZĄ WYSTĘPIEŁBY ZWIE SZYĆ DOSTAWY WĄTKU I OSNOWY DLA MŁODZIEŻOWEJ BRY GADY TKACKIEJ I NIE HAMOWAĆ JEJ CENNEJ I SZLACKE JNEJ INICJATYWY. REDAKCJA „GAZETY BIAŁOSTOCKIEJ”		

Powyższy telegram adresujemy na ręce przedzalnicy BZPW i to nie tylko w związku z zobowiązaniami brygady młodzieżowej z zakładu „A”, ale także w związku z zobowiązaniami załogi zakładu „C”, która także nie otrzymuje dostatecznej ilości surowca do wykonania zobowiązań.

Młodzież szkolna przed wyborami

Dla zadokumentowania swego poparcia dla programu Frontu Narodowego koło ZMP przy Zasadniczej Szkole Gastronomicznej w Ciechanowcu nawiązało ścisłą współpracę z miejscowym Komitetem Wyborczym Frontu Narodowego. Młodzież zorganizowała już dwa wyjazdy w teren do gmin Skórzec i Winnia Chroły. Po referacie popularyzującym osiągnięcia naszego pokojowego budownictwa oraz wytyczne programu wyborczego Frontu Narodowego, odbywały się staranne przygotowane występy artystyczne, które cieszyły się dużym powodzeniem. Ludność miejscowa przyjmowała ekipę bardzo serdecznie, prosiła uczniów o częstsze odwiedziny. W najbliższym czasie młodzież wyjedzie do gromady Poblkry, Perlejewo i Bożymy.

A. Zielenik
korespondent

W Ogólnokształcącym Liceum Żeńskim nr 2 w Białymstoku młodzież bardzo interesuje się programem wyborczym Frontu Narodowego. Dowodem tego jest zorganizowanie „Koła Młodych Wyborców”, którego celem jest pogłębianie wiadomości o Polsce dawniej i dziś, upowszechnianie wytycznych nowej pięcioletki zawartych w programie. Dnia 5 bm. 10 uczniów klasy XI b i XI d było we wsi Zubki gm. Gródek, gdzie opowiedzieli chłopcom o znaczeniu Frontu Narodowego.

Dziewczeta tego liceum mimo, że nie wszystkie będą głosować, doceniają doniosłość wyborów i witały je sumienniejszą niż dotąd nauką i pracą społeczną. Piękny przykład kolektywnego pracy uczennice kl. XIb, XIc. Nie zatrudnione przez kopalnię kartofli i buraków w PGR, w Dołdłach. Nie opuściły one pola dołd, zajął ostatni burak nie został wywany. R. Stankiewicz
korespondent

Komitet blokowy nr 183 wykonał zobowiązanie

Realizując podjęte zobowiązania dla poparcia programu wyborczego Frontu Narodowego, komitet blokowy nr 183 przy ul. Stołecznej 4, zorganizował bibliotekę w Powiatowym Przedsiębiorstwie Budowlanym przy ul. Marmurowej. Biblioteka została wyposażona w ponad 300 książek naukowych i beletrystycznych.

Również staraniem członków komitetu blokowego nr 183 wyświetlony został film dla dzieci w prywatnym mieszkaniu Alcji Milewskiej.

Mieszkańcy ul. Stołecznej w ramach zobowiązań przeprowadzili ponadto zbiórki odpadków użytkowych, a uzyskane pieniądze przekazali na PCK.

Bezpłatne filmy w kinie „Pokój”

Od dnia 14 bm. do 26 bm. kino „Pokój” wyświetlać będzie o godz. 17.30 bezpłatne filmy. Między innymi o tej godzinie na ekranie ujrzymy takie filmy jak: „Na granicy pokoju”, „Młodzież na samoloty”, „MDM” i inne.

15 października

Narada aktywu kobiet

W Domu Włóknarza przy ul. Kilińskiego w dniu 15 bm. o godz. 16.30 odbędzie się narada kobiet, w której udział wezmą przewodniczące rad kobiecych oraz aktyw kobiecy z terenu naszego miasta. Uczestniczki narady zapoznają się z uchwałami Ogólnokrajowego Zjazdu Przewodzących Kobiet Miast i Wsi, który odbył się ostatnio w Łodzi.

Trwają jeszcze zapisy na kursy księgowości

W dniu 23 bm. Zakład Doskonalenia Rzemiosła w Białymstoku organizuje 3-miesięczne kursy księgowości. Od kandydatów wymagane jest ukończenie 7 klas szkoły podstawowej. Zapisy przyjmuje Zakład Doskonalenia Rzemiosła w Białymstoku ul. 1 Maja 77 tel. 25-17.

Uwaga, kolporterzy i prenumeratorzy!

Przedpłać na prenumeratę „Gazety Białostockiej” przyjmują wszystkie placówki pocztowe do dnia 15, zaś w prenumeracie zakładowej delegatury PPK „Ruch” do dnia 20 każdego miesiąca na miesiąc następny.

Wpłaty na prenumeratę zakładową „Gazety Białostockiej” nadane po dniu 20 nie będą zaliczone na prenumeratę bieżącą lecz przesunięte na dalszy m-c.

Więcej uwagi należy poświęcić wczasom dla pracujących kobiet

Podobne są do siebie opowiadania robotnic białostockich fabryk o ich życiu i pracy za rządów kapitalistów i obszarników. Codzienna, ciężka harówka za marne grosze, często okresy bezrobocia, wieczny niedostatek i nędza — oto obraz lat władzy burżuazyjnej zgrai pasyżystów.

Jakże wymowne są proste słowa tych samych kobiet, kiedy mówią one o swym obecnym, szczęśliwym i radosnym życiu. Zginął strach przed dniem jutrzejszym, minęły bezsenne noce, rozmyślenia nad ogromem spraw, których nigdy nie można było rozwiązać. Dzisiaj każda kobieta w ojczyźnie ludu pracującego ma zapewnione przez Konstytucję Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej prawo do pracy, do uczestniczenia na równi z mężczyzną w życiu politycznym i społecznym, prawo do korzystania ze wszelkich zdobyczy społecznych, jakie dała klasie robotniczej, chłopstwu pracującemu i inteligencji pracującej władza ludowa.

Nie zawsze jednak robotnice z białostockich zakładów pracy, korzystają z tych osiągnięć społecznych. Wystarczy choćby powiedzieć o niewykorzystanych czasach dla pracujących matek z dziećmi, na które w celu zapewnienia im jak najlepszego spędzenia

urlopu, co roku przeznaczasz rząd ogromne fundusze.

Wczasy dla pracujących matek z dziećmi trwają cały rok. Każda pracująca kobieta zarabiająca miesięcznie do 450 zł może za 84 zł, a zarabiająca do 750 zł — za 105 zł, spędzić sama lub nawet z czworgiem dzieci 14 dni w pięknych ośrodkach wczasowych. Przejazd w obie strony nie kosztuje. Na wczasach, wczasowicze otrzymują 4 razy dziennie smaczne i syte posiłki. Każda matka może doskonale wypocząć, gdyż dziećmi opiekują się troskliwie wychowawczynie.

Tysiące kobiet z całej Polski poznało już dobrodziejstwo wczasów w państwowych ośrodkach wypoczynkowych. Dlatego licznie, często te same kobiety korzystają co roku z możliwości spędzenia swych urlopów na wczasach. Nie wykorzystują jednak wczasów, jak już powiedzieliśmy, robotnice z naszego województwa. A przecież...

Okręgowe Biuro Skierowań przy ORZZ w każdym miesiącu dysponuje wystarczającą ilością skierowań. Niestety, nikt się do niego nie zgłasza, a co gorsze wiele instytucji nie wie, że w Białymstoku ono istnieje. W rezultacie prawie wszystkie skierowania bywają nie wykorzystane. Na przykład dobiega połowa października, a

żadna dyrekcja czy rada kołowa nie złożyła jeszcze zamówienia na choćby jedno skierowanie. I właśnie, nie wykorzystane wczasów świadczy o braku jakiejkolwiek troski dyrekcji zakładów i instytucji, rad zakładowych, rad kołowych i kół Ligi Kobiet o zapewnienie swoim pracownicom — członkom związków zawodowych, praw dzielnego odpoczynku. I tak znaleźć tylko można w państwowych domach wypoczynkowych. Co gorsze, nawet Zarząd Wojewódzki Ligi Kobiet do chwili obecnej nie przelał w tej sprawie należnego widocznego prac.

Z tą biernością trzeba skończyć. Należy więcej zainteresować się warunkami spędzenia urlopu przez pracujące kobiety, należy dbać, aby te urlopy były rzeczwiście dniami wypoczynku po wielomiesięcznej pracy.

Stet.

Zespół Artosu wyjechał do chłopów w pow. sokólskim

Nowoutworzony przy białostockim „Artosie” zespół artystyczny wyjechał wczoraj do Sokółki. W gromadach tego powiatu da on kilkanaście występów jako część artystyczną do zebrań, na których popularyzowany będzie program wyborczy Frontu Narodowego.

W skład zespołu wchodzi solistki: Budówna i Dąbrowska oraz akordeonista Kuczyński. Program zespołu opracował, bawiący obecnie w Białymstoku, znany reżyser Zbyszek Sawan.

Odprawa kierowników kadr

Wydział Kadr Komitetu Miejskiego PZPR w Białymstoku zwołuje w dniu 15 bm. odprawę kierowników kadr wszystkich zakładów pracy naszego miasta. Odprawa odbędzie się o godz. 15 w świetlicy Spółdzielni Krawieckiej „Pokój” przy ul. Kilińskiego 13 (III piętro).

Przed Miesiącem pogłębienia przyjaźni

Oglądać będziemy liczne występy artystyczne oraz utwory literackie

W czasie trwania Miesiąca Pogłębienia Przyjaźni Polsko - Radzieckiej, TPP-R wspólnie z organizacjami masowymi organizuje 465 imprez artystycznych z repertuarem rosyjskim i radzieckim w wykonaniu zespołów artystycznych i zawodowych. W tymże okresie odbędzie się również 613 wieczorów pieśni i tańca i 209 wieczorów literackich.

ORZZ w ramach łączności

Z wizytą w Zwierzynie

Krówki skubią trawę

Poważne kredyty inwestycyjne pochłonięto załatwienie Zwierzynicy w Białymstoku. Pracowała przy tym młodzież, pracowały kobiety, dzieci, sadzono nasioną dębu i młode sadzonki sosny. Leczą dziś większość tych drzewek nie ma. Dlatego tak jest? No, bo dozorujący przy tych pracach, jakimś sposobem wywiał się z powierzonego mu obowiązku. Młode drzewka przerosła bujna trawa, którą z kolei z chwastami wyjadała razem z sadzonkami trzy krowy dozorcy Jachimowicza.

Nie szczędził sadzonek i sam dozorca kosząc siano na zasłanach kulturalnych leśnych. Czas najwyższy ukrocieć niszczycielską gospodarkę dozorcy Jachimowicza w Zwierzynie. (ab)

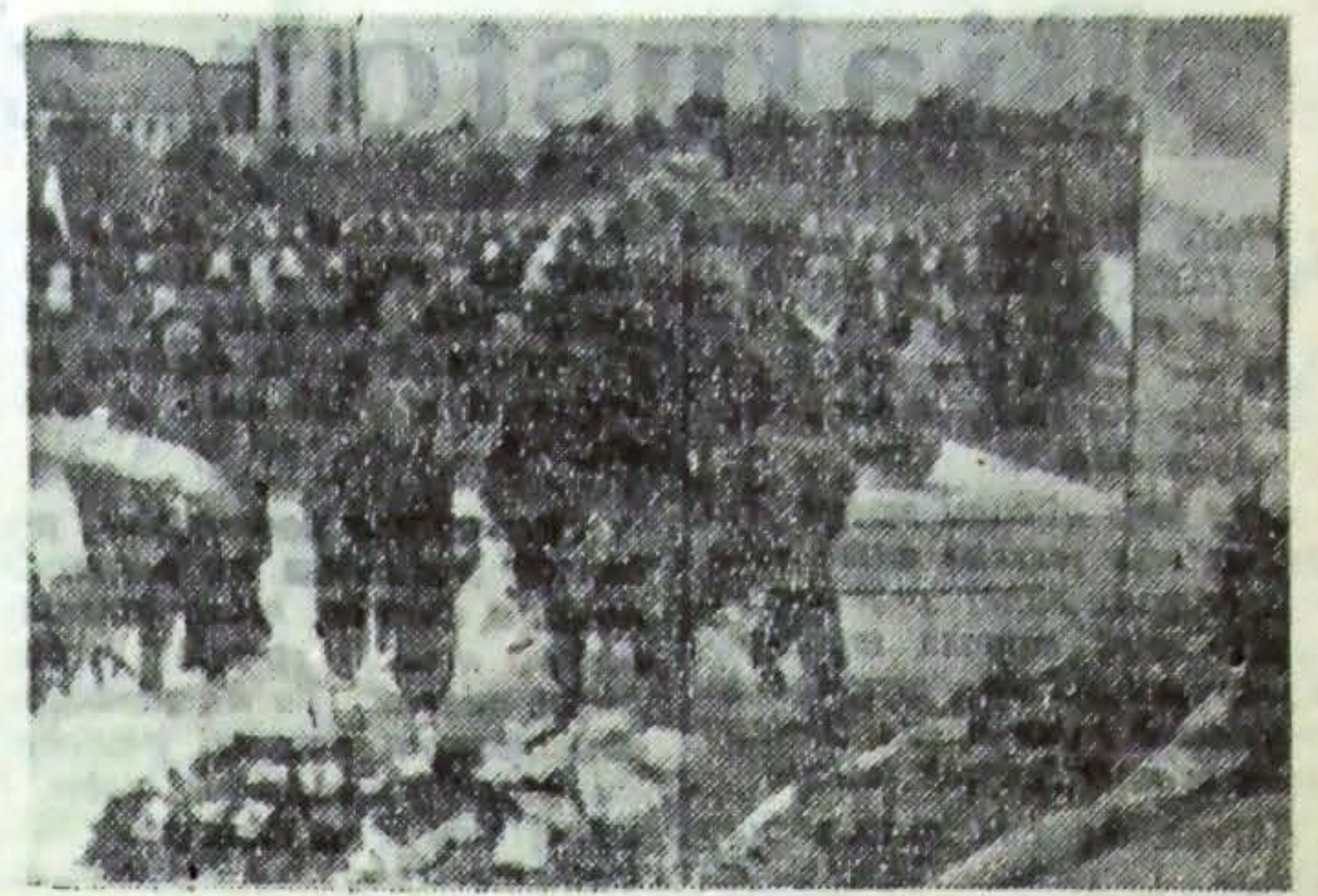
Pijak jeszcze częstym zjawiskiem, a w przychodni pustki

Od 1949 r. istnieje w Białymstoku Wojewódzka Poradnia Przeciwalkoholowa, lecz poradnią za mało interesują się kierownictwa zakładów i rady zakładowe.

Pijacy obniżają produkcję, łamią ustawę o zabezpieczeniu socjalistycznej dyscypliny pracy, tym samym szko-

dzą państwu, swojej rodzinie i sobie. Właśnie takim ludziom powinniśmy zaopiekować się rady zakładowe i skierować ich do Poradni Przeciwalkoholowej. Tam przy systematycznej opiece lekarskiej uleczą się napewno z nalogu pijanstwa i staną się wtedy pełnowartościowymi obywatelami. (AB)

GAZETA SPORTOWA

Tegoroczna sztafeta „Gigant” rozegrana we Wrocławiu w niedzielę, 5 października została zorganizowana na cześć XIX Zjazdu WKP(b). Trasa biegu prowadziła ulicami miasta od Stadionu Olimpijskiego do bramy cmentarza poległych żołnierzy radzieckich na Żyzkach. Po niezwykle zaciętej walce zwyciężył zespół OWKS przed AZS i Gwardią, przebijając dystans 16 km w czasie 37:53,3.

Na zdjęciu: Składanie wieńców przez delegację sportowców przy Pomniku Wdzięczności

(CAF — fot. Koźbał)

600.000 uczestników

Dalsze meldunki z Marszów Jesiennych

Dotychczasowe, niepełne obliczenia co do ilości startujących w Marszach Szlakami Zwycięstw na terenie całej Polski wyrażają się liczbą 600.000 uczestników. Z powodu deszczu nie odbyły się marsze w woj. lubelskim i rzeszowskim.

Na bolsku „Kolejarza”

przy Szosie Żółtkowskiej zebrał się zawodnicy zrzeszeni związków zawodowych. Po krótkiej części oficjalnej, w której przemawiał przedstawiciel wojska oraz zawodniczek ruszyło na trasę. Najliczniej reprezentowali byli zawodnicy Zrzeszenia Sportowego Kolejarz, którzy też uzyskali najlepsze wyniki. Przeciętny czas na 10 km wahał się około 60 — 70 minut.

W samym Białymstoku w pierwszej turze Marszów Jesiennych startowało 6.690 osób, w tym 3.402 kobiety.

Oto dalsze meldunki z terenu naszego województwa:

AUGUSTÓW

W ubiegłą niedzielę na starcie do Marszów Szlakami Zwycięstw w pow. augustowskim stanęło 2354 osoby, w tym 673 kobiety. Prawie wszyscy uczestnicy marszu ukończyli.

BIELSK

3131 zawodników i 1257 zawodniczek wzięło udział w Marszach Szlakami Zwycięstw w pow. bielskim. Na trasach marszów uczestnicy byli entuzjastycznie dopinguwani przez mieszkańców wsi i miasteczek.

GRAJEWÓ

W pierwszym dniu Marszów Jesiennych w gromadach i gminach pow. grajewskiego maszerowało Szlakami Zwycięstw Armii Radzieckiej i Wojska Polskiego 1199 sportowców. Wszyscy zawodnicy wykazali dobre przygotowanie do tej trudnej konkurencji.

SUWAŁKI

W pow. suwalskim w Marszach Jesiennych wzięło udział 2213 zawodników, w tym 723 kobiety. Trzeba przyznać, że powiat suwalski tylko w 50 proc. (według przewidzianego limitu) wziął udział w marszach.

SIEMIATYCZE

Na terenie pow. siemiatyckiego w ub. niedzielę 956 osób wzięło udział w Marszach Szlakami Zwycięstw. Wśród startujących było 547 kobiet.

ROLNO

W Kolnie w Marszach Jesiennych udział wzięło 186 zawodników, w tym 80 kobiet. Wszyscy startujący ukończyli marsz i zdobyli wymagane minimum na odznakę SPO.

OGŁOSZENIA DROBNE

Z GUBY

ZGUBIONO kartę meldunkową wydaną na nazwisko Bełkowski Bronisław s. Stanisława zam. w Radziwiowie pow. Grajewo. g 1345-1

ZGUBIONO kartę meldunkową, pokwitowanie złożenia ankiety do dowodu osobistego, prawo jazdy kat. III z wkładką wydaną na nazwisko Zakrzewski Czesław zam. Liza Nowa gm. Poświętne. g 1342-1

ZGUBIONO kartę meldunkową, delegację służbową wydaną przez Przedsiębiorstwo Budowlane m-c wrzesień na nazwisko Niedzielski Wacław s. Wincentego zam. wieś Grodziszczany gm. Dąbrowa. g 1343-1

„Gazeta Białostocka” — organ Komitetu Wojewódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Redaguje Komitet — Wydawca: RSW „Prasa”. Redakcja i administracja: Białystok, ul. Kilińskiego 18. Telefon: redaktor naczelny 34-14, z-ca red. 36-16, sekretarz redakcji 29-22, redakcja ogólna 25-38 centrala 37-47, dział partyjny 34-20, miejski i sportowy 33-33.

Biał. Zakł. Graf. w Białymstoku.

T-3-1333

Kronika Białostocka

Teatr

Teatr im. A. Węgierki: „Profesja pani Warren”. Początek o godz. 18.30.

Kina

„Pokój”: „Stalowi bohaterowie”. Początek o godz. 15.30, 17.30 (bezpłatny), 18.30 i 20.30.

„Ton”: „Nikolaus Nikleby”. Początek o godz. 17.30 i 20.00. O godz. 19 bezpłatny film „Abyś mógł być dom”.

Kluby

Klub Towarzystwa Przyjaźni Polsko - Radzieckiej czynny od godz. 13 do 21.

Program radiowy na dzień 14 X. 52 r.

Program I na fal 1322 m
5.10 Koncert poranny; 6.00 Stan pogody i wiadomości poranne; 6.10 Audycja dla wsi; 11.15 Muzyka i aktualności; 11.45 Głos młodych; 12.15 „Na swoją namiętność”; 12.45 Audycja dla wsi; 13.15 Piosenki; 18.45 „Białos” — odcinek opow. Zygmunta Ostrowskiego; 17.30 Koncert orkiestry mandolinistów rozgłośni łódzkiej PR; 18.00 „Mikrofonem po kraju”; 18.45 Audycja dla wsi; 20.20 Wiadomości sportowe; 20.30 Radzieckie pieśni kolechowe; 20.45 Trybuna przedwyborcza; 20.55 Audycja literacka; 22.25 Radziecka muzyka kameralna.
Dzienniki: 7.00, 12.04, 16.00, 20.00.

Klub Międzynarodowej Prasy i Książki czynny od godz. 13 do 21. Księgarnia Klubu od godz. 9 do 21.

Biblioteki

Biblioteka i czytelnia miejska czynne od godz. 10 do 18. Biblioteka i czytelnia ORZZ czynne od godz. 12 do 21. Biblioteka i czytelnia TPP-R czynne od godz. 13 do 21.

Ważniejsze telefony

Woj. Stacja Pogotowia Ratunkowego przy ul. Krasieńskiego (róg Piwniej) tel. biura wezwań 09, informacji 555. Miejska Straż Pożarna, tel. 08. Dyżurny aptek: Apteka nr 3 ul. Dąbrowskiego 2, tel. nr 9-43.

Program II na fal 367 m

6.30 Dziennik poranny; 6.50 Koncert orkiestry rozgłośni szczecińskiej PR; 7.50 Stan pogody i program dnia; 15.10 „Warucha nie pojechał” — odcinek opowiadania Józefa Hena; 16.30 Pieśni polskie; 18.25 „Podarek” — pieśń; 18.30 „Targowica leży nad Atlantykiem” — fragment broszury Stefana Arskiego; 19.10 Audycja oświatowa; 19.20 Pogadanka sportowe; 19.30 Muzyka i aktualności; 20.00 Koncert symfoniczny w wykonaniu Wielkiej Orkiestry Symfonicznej PR; 21.20 Wiadomości sportowe; 22.00 Audycja z cyklu: „Ludzie Wielkiego Proletariatu”; 22.30 Gra orkiestra taneczna PR pod dyrekcją Jana Cajmera.
Dzienniki: 6.30, 21.00.

NASZ PROGRAM

Białystok za lat osiem

Kiedy idziesz dziś ulicami Białegostoku, widzisz wiele nowych pięknych gmachów — tam gdzie przed ośmiu laty sterczały kominy wypalonych domów.

Lecz idąc ulicami swego miasta widzisz jeszcze wiele wolnej, odgruzowanej przestrzeni. Często więc sięgasz wyobraźnię w przyszłość, pragnąc uzmieścić sobie obraz Białegostoku w najbliższych latach.

Chcesz, by twoje miasto było piękne i duże. Wiesz jednak, że nasze osiągnięcia wyrastają na codziennym trudzie. Dlatego starasz się pracować jak najofiarniej dla swego kraju. Za kilkanaście dni pójdziesz do urn wyborczych, by oddać swój głos na najlepszych synów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Chcesz, by Ojczyzna nasza była silna i bogata, by wszystkim ludziom pracy było w niej coraz lepiej, by życie było dostatniejsze, rażące i szczęśliwe. Włączasz się więc w szeregi Frontu Narodowego, postanawiając wzmożoną pracę realizować z całym narodem plany gospodarczego, społecznego i kulturalnego rozwoju naszego kraju, planu narzucanego programem Frontu Narodowego.

Plan ogólny budowy i rozbudowy Białegostoku, plan miasta o 200 tysiącach mieszkańców, z największą troskliwością uwzględnia wszystkie cechy socjalistycznego ośrodka. Pierwsze dwa etapy realizacji planu zostaną zakończone w 1960 roku. A wtedy...

...wracając z podmiejskiej wybieżki wysiadasz na peronach nowego dworca, który powstanie po drugiej stronie torów, bliżej miasta. Tu na pięknym, obudowanym nowymi gmachami placu czekają na ciebie i wszystkich przyjeżdżnych białostockie trolejbusy i autobusy. Jeśli przyjeżdżasz w towarzystwie gości nie znających jeszcze twego miasta zaproponuj im spacer. I pójście nowymi ulicami Białegostoku, a przede wszystkim białostocką trasą W-Z.

Białostocka trasa W-Z stanie się kręgosłupem miasta. Będzie biegła wzdłuż czystej, upiększonej pasem zieleni i bulwarów, nasilonej większą masą wody rzeki Białki. Trasa W-Z powiększy wszystkie dzielnice miasta począwszy od Dojlid, poprzez Bofary, Śródmieście do Antoniuka. Ta wielka arteria zabudowana zostanie czterokondygnacyjnymi budynkami użyteczności publicznej i mieszkalnymi, w których na parterze będą mieściły się sklepy, magazyny odzieżowe i kawiarnie.

Piękną arterią, zamienioną w aleję spacerową wiodącą do miasta, stanie się ulica Stalina. Przeznaczona będzie głównie dla ruchu pieszego. Wzdłuż ulicy staną 4 i 5-kondygnacyjne gmachy, w których (na parterach) znajdą pomieszczenia biura i urzędy oraz sklepy. Lokale na piętrach przekazane zostaną mieszkańcom Białegostoku.

Opodal kina „Pokój” stanie 7-kondygnacyjny Powszechny Dom Towarowy, w którym białostocczanie będą mogli zaopatrzyć się we wszelkie towary i artykuły. Na parterze tego wspaniałego gmachu otwarta zostanie kawiarnia.

Z ulicy Stalina będzie można się dostać przez tzw. „prześwitę” czyli bramy przelotowe zbudowane w kamienicach, na inne ulice śródmieścia i do wybudowanego parku dzielnicowego. Tu, znajdować się będzie Dom Kultury i Pałac Dziecka.

W ogólnym planie zagospodarowania śródmieścia przewidziane jest wybudowanie między ulicą Stalina i trasą W-Z osiedla ZOR. W zdrowych, słonecznych mieszkaniach zamieszka 8 tys. ludzi. Osiedla ZOR powstaną również w innych częściach miasta. Na przykład na miejscu zaniedbanych przez rządy sanacyjne dzielnic: Bofary i Antoniuk wybudowane zostaną bloki mieszkalne dla ludzi pracy. Nowopowstające osiedla zostaną podłączone do sieci gazowej, wybudowanej w najbliższych latach.

Dzisiaj wszelkie pochody odbywają się na ulicy Stalina, Rynku Kościuszki i ulicy Kilińskiego. A jutro dumni z naszych wielkich osiągnięć manifestować będziemy swą radość i siłę w uroczystościach na Alei Pochodów, która stanie się wielką piękną aleją socjalistycznego miasta. Szeroka o dwóch jezdniach, obudowana gmachami 5-kondygnacyjnymi, reprezentacyjna Aleja Pochodów — druga wspaniała os na szego miasta będzie biegła od Domu Partii przez obecne tereny wystawowe i ulicę Piwną do Ronda Zwierzynieckiego. Aby aleja ta nabrała „karmienia” charakteru przewiduje się oprócz wybudowania gmachów użyteczności publicznej, domy mieszkalne.

Kochasz na pewno sport. Chętnie oglądasz mecze piłki nożnej czy inne „awody. Otóż Aleja Pochodów po wiedzie cię na nowowbudowany reprezentacyjny, wojewódzki stadion sportowy, który powstanie między ulicami Świerkowej, Wiejską i Szosą Potudniową. Stadion obliczony na 20 tys. widzów będzie posiadał boiska do rozgrywania zawodów, boiska treningowe, korty, pływalnię i tory wyścigowe.

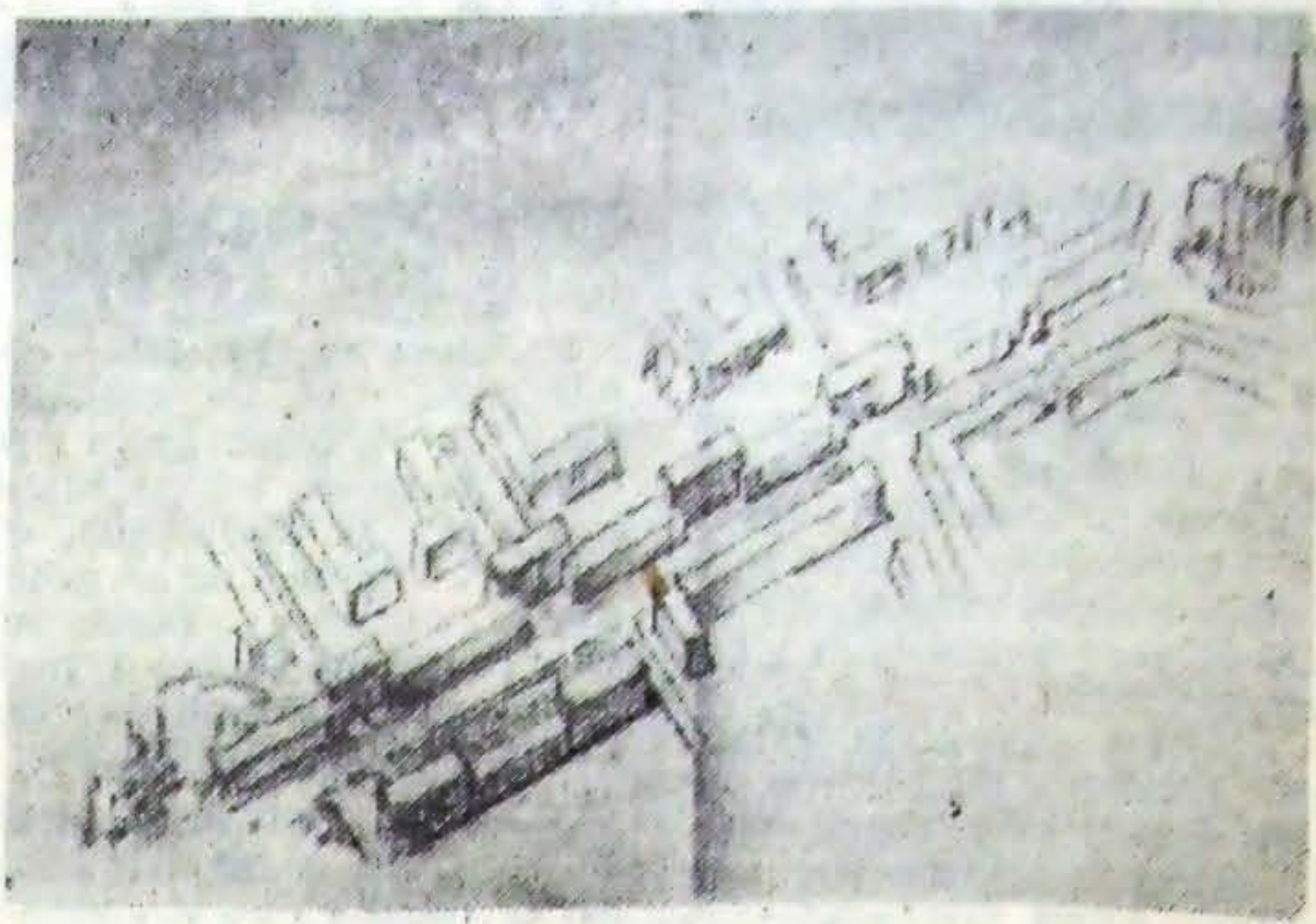
A po rozegranych zawodach udasz się ze swą dziewczyną czy rodziną na położone przy ul. Wiejskiej tereny wystawowe, obrazujące 16-letni dorobek naszego miasta i województwa. Jeśli zaś będziecie chcieli obejrzeć ładny film wróćcie na Aleję Pochodów, przy której zostanie wybudowane nowoczesne kino lub pójście białostockim trolejbusem do innej dzielnicy miasta, do innego kina, na film wybrany z repertuaru podanego przez „Gazetę Białostocką”.

Wychodząc z kina i zegnając się do następnego spotkania. Dzisiaj przemierzasz długie ulice ze śródmieścia do swego domu, z domu do miejsca pracy. Masz szczęście, jeśli zdążyś na psujący ci często nerwy samochód MZK. Lecz za osiem lat nie będziesz już przemierzał w pośpiechu miasta. Wsiadasz do wagonu miejskiej kolei elektrycznej, która będzie kursować wzdłuż Białegostoku.

Kiniesz nieraz, kiedy wpadnie ci do oka sadza z kolumna elektrowni miejskiej. A za 8 lat w trosce o zdrowie mieszkańców i czystość miasta nowe zakłady przemysłowe znajdą się poza obrębem Białegostoku.

Osiem lat. Osiem lat olbrzymiego dzieła — zbudowania naszego miasta, które powstaje z naszego twórczego wysiłku. Idąc w roku 1960 ulicami swego miasta, które kiedyś było zaniedbanym miastem Polski „B”, które później w ciężkim znoju wyrastało na nowe, socjalistyczne — idąc i ciesząc się widokiem wspaniałej arterii powiesz: To Plan 6-letni budowy podstaw socjalizmu, to 5-letni Plan socjalistyczny, to program Frontu Narodowego, Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, to wiada ludu pracującego.

Ryszard Klinaszewski

Za lat 8. Rzut na plan al. Stalina, stanowiącej centralną arterię miasta.

WYPOWIEDZ W KONKURSIE-ANKIECIE „GAZETY”

„Jak widzę program wyborczy Frontu Narodowego”

Ci co narzekają — nie widzą...

Często jeszcze spotykamy się z różnego rodzaju narzekaniami. Jedni narzekają na brak gwoździ, papy, smoły, cementu, inni na brak obręczy do kół, a jeszcze inni mówią o tym, że przed wojną tego i owego było więcej. Dlatego też, niejednokrotnie zastanawiałem się nad tym: czy narzekania są słuszne, czy też nie, i doszedłem do przekonania, że większą część z tych, którzy narzekają nie ma racji.

Kilka dni temu, przechodząc ul. Kilińskiego spostrzegłem, że obok jednego z okien wystawowych PDT zebrała się spora grupa ludzi, dlatego też postanowiłem przekonać się, co tak bardzo zainteresowało przechodniów. Wprawdzie prócz ładnie wykonanych bućków męskich i damskich oraz kilku par rękawiczek skórzanych, nie nadzwyczajnego nie było. Ale mimowolnie zatrzymałem się, bo przecież! Jesień, to warto pomyśleć o jakich bućkach. Obok mnie stanął do brzo wykarmlony, wysoki wzrostu mężczyzna i z miejsca dawał gadać, że mu się to wszystko nie podoba.

— Niech to cholera weźmie — powląda — z takim butami, drogie i słabe!...

— A skąd pan wie, że są słabe — przerwała mu jakaś pani z pleprzykiem na lewym policzku. — Czy pan je zrobił?

Grubas roześmiał się w głos i odparł ochryplym głosem:

— Robić ich nie robiłem, ale wiem, że są słabe, bo mój sąsiad jeszcze w zeszłym roku miał takie same i prędko je potargał.

Wszyscy spojrzeli po sobie i zaczęli się śmiać. Grubas spojrzął na mnie i spostrzegłszy, że ja jeden nie śmieję się z niego powląda:

— Panie, oni się śmieją, ale sami wiedzą, że lepiej było przed wojną. Było wszystkiego do licha i tanie. A dziś?

Tu mnie trochę ruszyło, bo mi się przypomniały te przedwojenne „złote” czasy i nie wytrzymałem.

— Jeżeli mówisz pan, że było tak dobrze — zwracam się do grubasa — to widocznie należałoby pan do ludzi uprzywilejowanych, albo pan w Polsce nie był.

Grubas obrzył się i chciał coś mówić, ale przerwał mu jakiś mężczyzna — przysłuchujący się naszej rozmowie.

— Ten pan ma rację — mówi niezadowolony, wskazując na mnie — za sanacji było dobrze. Jednostkom. Ja należałem do tych, których była większość i wiele mógłbym powiedzieć o „dobroci” sanacyjnej. Od młodych lat codziennie modliłem się, by dostać gdzieś pracę, by żyć, a na buty choć ich było na wystawach pełno nawet nie spojrziałem, bo kupić ich nie mogłem, a kraść nie chciałem.

Grupka nasza zwiększyła się, a niezadowolony mówił dalej:

— Pamiętam jak dziś — było to w 1935 r., kiedy nie miałem 5 groszy na zapłacenie za wstęp do domu noclegowego brałem albertynów, przy ul. Jagiellońskiej w Warszawie. Poszed-

łem na dworzec, by zarobić odnosząc walizki, ale i tu nic nie mogłem wskórać. Więcej było tych, którzy szukali zarobku, niż przyjeżdżnych. O dwunastej w nocy, policjanci wypędzili mnie z dworca z innymi. Był marzec, dreszcze trzęsły całym ciałem, ale co było po czuć? Poszliśmy spać do broków (budek hamulcowych przy wagonach kolejowych — przyp. red.) Wtedy to służby faszystów krzyczały: „Głosuj na Jędrkę, a będziesz jadł biały chleb i szynkę”.

Upłynął rok po wyborach i nie zmieniło się nic na lepsze. Mieszkając jak przed rokiem w domu albertynów i wystawiając jak przedtem pod okienkiem ma glistrackiej budki — przy moście Poniatowskiego za pracą do śniegu. Tak jak przedtem pragnieniem moim było raz dobrze pojeść i umrzeć.

Kobiety zaczęły ślać nosami i mnie samemu w sercu ścisnęło, bo też nie lepiej żyłem przed wojną, a nieznajomy zacerpnął powietrza i zaczął mówić dalej:

— Powieście, że przecież było wszystkiego w bród. Tak było wszystkiego, ale można sobie było tylko popatrzeć i oczy pozwylić przy oknie wystawowym. Miałem 17 lat i zmuszony byłem chodzić boso. Wiele z moich kolegów umarło w domu noclegowym, wielu zostało skazanych za przestępstwa, które popełniali jedynie z głodu, wielu odebrało sobie życie. Takich bezrobotnych jak ja było oficjalnie zarejestrowanych ponad 400 tysięcy. Ponad 400 tysięcy chodziło głodnych i bez butów w mieście, a około 8 milionów takich samych bezrobotnych, cierpiących głód było na wsi. Dzisiaj ci wszyscy pracują i ubierają się, dzisiaj ci wszyscy żyją po ludzku. Wybudowa- no już setki tysięcy pięknych mieszkań dla robotników i buduje się coraz więcej.

Grubas opuściwszy głowę na dół odszedł od nas, nie powiedziawszy już ani słowa. A kobiety otarły oczy zaczęły przytakiwać.

— Tak, tak — mówiły — ten pan ma rację, co pięć osób do jedzenia to nie jedna, a w dodatku jak człowiek sobie buduje chałupę, to mu też na wszystko nie wystarcza. A przecież nasze państwo buduje domy i to nie byle jakie.

Kiedyś się rozeszli, bo i czas było iść do pracy, to postanowiliśmy sobie, że chyba będzie dobrze, jeżeli biorąc udział w konkursie — ankiecie „Gazety”, wskazać na to, że ci co tak narzekają na drobiazgi nie widzą w ogóle, jak się nasze życie zmieniło. Bo choćby ten, co przed wojną spał pod mostem, dzisiaj ma pracę i ma z czego żyć. I tak jest z nami wszystkimi i o trudnościach to i program Frontu Narodowego mówi, ale my te trudności własną pracą pokonujemy i będzie coraz lepiej.

Piotr Mroziński robotnik

UWAGA! Wyniki konkursu ogłoszone zostaną 17 dn

TONACY BRZYTWY SIĘ CHWYTA...

O tym jak poseł księżę Czetwertyński chciał wychować lud

„Szkłane domy” ustroju kapitalistycznego, o których marzył Cezary Baryka z „Przedwiośnia” Żeromskiego, okazały się zwykłą utopią w zestawieniu z realną rzeczywistością pierwszych lat „niepodległości” burżuazyjnej. Gdy klika pilsudczykowska „wysiadła z czerwonego tramwaju na przy stanku niepodległość” (słowa Pilsudskiego), niepotrzebne już były frazesy demokratyczne w imię dobra społecznego i szczęścia ludu. Przystąpiono natychmiast do akcji... Polityka terroru i bezprawia, uprawiana od tam przez rząd burżuazyjno — obszarnczy, nie dała długo czekać na rezultaty. Coraz częstsze i bardziej masowe były wystąpienia robotników i chłopów. Niepokoiły się tym wyraźnie klasy panujące. Pałka policyjna, gwałt i krwawy terror nie dały „pożądanych” wyników. Tonacy chwytali się brzytwy... Sanacja chwyciła się niemniej skutecznej deski ratunku.

W dyskusji nad budżetem Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego prowadzonej na posiedzeniu sejmu sanacyjnego w dniu 6 lutego 1930 r. poseł, książę Seweryn Czetwertyński podaje cudowny, w jego mniemaniu, środek wychowania „lepszego” obywatela.

„Wszyscy musimy się głęboko zastanowić, jak mamy wychować typ przyszłego ale lepszego obywatela, człowieka rozumnego i postawionego wysoko, pełnego wartości ludzkich. Polska w innych warunkach chce wychować swego obywatela. Musi mu ona dać szerszą kulturę. Ale chronić go od jednego, od niedowiarstwa, trzeba go obronić także od nie dozwierzenia urzędem państwowym, od niedowiarstwa, co to 10 lat temu, gdy Polska powstawała, chwyciło go za serce w zaufaniu, że to jest coś lepszego, a co się teraz powoli odwraca, bo tak bardzo często już się to krytykuje.

Nie będę tutaj przytaczał faktów, bo były przytoczone. Po prostu ogólnie, że w ostatnich czasach wszędzie zmniejszono wykłady religijne, ale np. w protestanckiej Szwecji liczba tych wykładów powiększono z 6 do 7 godzin. Wszystko tu dzieje się w przeciwnieństwie do tego, co cały świat uznaje, kiedy widzimy, że teraz jest wielki wyścig nie tylko pracy, ale wyścig ludzi zdolnych, stojących na świeczniku, między sobą, że trzeba kształcić na katechizmie, na niczym innym”.

Istotnie „szerokiej kultury”

żądał dla mas „reprezentant” 80 tys. chłopów z Wołynia, skąd kandydował do sanacyjnego sejmu i gdzie w tym czasie w niektórych miejscowościach ponad 50 proc. dzieci w wieku szkolnym znajdowało się poza szkołą.

Nie rozumiem, wierz ślepo, wierzę w „człowieka opatrnościowego”, jakim jest wódz Pilsudski, na katechizm zdo bywał „kulturę” pokorę i posłuszeństwa wobec pana, wierzę w szczęście po śmierci — oto szeroki program wychowania „przyszłego, ale lepszego obywatela”, propagowany przez sanacyjnych „obrońców ludu”.

(Cel)

Literatura wyborcza poważnym orężem w rękę agitatora Frontu Narodowego

Ogólnopolski Komitet Wyborczy Frontu Narodowego wydał obszerną literaturę dotyczącą zagadnień Frontu Narodowego oraz zbliżających się wyborów. Literatura ta daje szerokie spojrzenie na nasze osiągnięcia, porównuje te osiągnięcia ze stanem przedwojennym i mówi o przyszłości. Literatura ta jest bogato ilustrowana w tabeli i wykresy, daje żywy obraz naszych osiągnięć i jest dużą pomocą w argumentacji agitatorów.

Wydawnictwa: „Program wyborczy”, „Jak będziemy wybierać”, „Wczoraj, dziś i jutro wsi polskiej”, „Co dała wsi władza ludowa”, „Słowa przekute w czyn” i wiele innych są bogatą skarbnicą niezbitych faktów, którymi agitator może posługiwać się w swej pracy.

Literaturę tę rozprowadza PPK „Ruch” przez swoje terenowe placówki. PPK „Ruch” w Kolnie otrzymał 2516 egzemplarzy literatury wyborczej, którą rozprowadził przez agencje pocztowe dla gminnych i obwodowych komitetów wyborczych Frontu Narodowego, na podstawie rozdzielnika, który sporządził sam kierownik rozdziału ob. Kazimierz Sniukowski. W wyniku braku zainteresowania rozdzielnikiem literatury przez odpowiedzialną z ramienia powiatowego komitetu wyborczego Frontu Narodowego ob. Kukielko, gminne i obwodowe komitety wyborcze Frontu Narodowego otrzymywały literaturę, ale ilość dostarczona nigdy nie była odpowiednią do potrzeb danego komitetu. Bo i skąd ma wiedzieć kierownik „Ruchu”, w jakiej ilości rozprowadzić literaturę; rozprowadzał

ją więc równo dla wszystkich, albo „na oko”.

Zadaniem „Ruchu” jest szybkie rozprowadzenie literatury, a rozdzielnik powinien ustalić Powiatowy Komitet Wyborczy Frontu Narodowego, który najlepiej orientuje się w terenie.

W wyniku tego zaniedbania Gminny Komitet Wyborczy Frontu Narodowego w Lachowie na dwa obwody i 70 agitatorów otrzymał niewystarczającą ilość literatury wyborczej.

Na składzie PPK „Ruch” w Kolnie są jeszcze nierozprowadzone egzemplarze przeznaczone dla Miejskiego Komitetu Wyborczego Frontu Narodowego w Kolnie. 62 egzemplarze literatury wyborczej nie mogą trafić do odbiorcy, kierownik „Ruchu” wielokrotnie interweniowało, ale nie ma komu tej literatury oddać. Miejski Komitet Wyborczy Frontu Narodowego w Kolnie nie ma ustalonego dyżurnego w swym lokalu, agitatorzy pracują słabo, ograniczyli swą działalność do informowania o sprawdzaniu list wyborców. Oh. Tybiakowska nie wie, że jest agitatorką, chociaż widnieje jej nazwisko na liście agitatorów w Powiatowym Komitecie Wyborczym Frontu Narodowego.

Nie dziwnego, że literatura wyborcza przeznaczona dla Miejskiego Komitetu Wyborczego Frontu Narodowego leży na składowisku, kiedy obwody 64 i 65 na terenie miasta nie wybrały jeszcze swoich komitetów wyborczych Frontu Narodowego. Owszem istnieją tablice głoszące, że w lokalu przy Placu Wolności w Kolnie znajduje się obwodo-

wy Komitet Wyborczy Frontu Narodowego Nr 65, ale jest tylko tablica — sam Komitet do 10 października jeszcze nie istniał. Powiatowy Komitet Wyborczy Frontu Narodowego — jak oświadczył jego sekretarz ob. Śliwa — uważa, że obwodowe komitety wyborcze Frontu Narodowego na terenie miasta są zbyt słabe, bo jest przecież Miejski Komitet Wyborczy Frontu Narodowego.

Powiatowy Komitet Wyborczy Frontu Narodowego zapomina, że obwodowe komitety wyborcze Frontu Narodowego są najbardziej operatywne i najbardziej związane z terenem.

Aktywny partyjny nie zwrócił na to zaniedbanie uwagi, dopiero w dniu 8 bm. odbyła się odprawa prelegentów, którzy otrzymali z dania w akcji propagandowej i w pracach komitetów wyborczych Frontu Narodowego.

Do Gminnego Komitetu Wyborczego Frontu Narodowego w Grabowie literatura i plakaty o tematyce wyborczej przychodzą regularnie, odbiera je zawsze od listonosza dyżurny członek Komitetu Wyborczego. Agitatorzy: Suszyńska, Mordasewska i Mierzkowski chętnie czytają tę literaturę, dają im ona dużo i jest poważną pomocą w agitaacji domowej, a szczególnie „Program Wyborczy”, „Wczoraj, dziś i jutro wsi polskiej” i „Jak będziemy wybierać”. Mogą na podstawie tej literatury jasno i ciekawie odpowiadać na pytania wyborców.

Tam, gdzie komitety wyborcze pracują dobrze i planowo, to literatura wyborcza jest czytana i spełnia swe zadanie. (K.J.)